

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 20. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 28. februar 2014
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Morten Bødskov (S), Bjarne Laustsen (S), Camilla Hersom (RV), Steen Gade (SF), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Per Clausen (EL), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Karsten Lauritzen (V), Mikkel Dencker (DF), Christian Langballe (DF) og Mette Bock (LA).

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager, beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, justitsminister Karen Hækkerup, klima- energi- og bygningsminister Rasmus Helveg Petersen, transportminister Magnus Heunicke og miljøminister Kirsten Brosbøl.

Punkt 1. Modtagelse af deputation: København Fur vedr. forslag om invasive arter KOM (2013) 0620

Deputationen bestod af:

John Papsø, næstformand i København Fur

Lars Skjoldegaard, sekretariatschef i København Fur

Mette Lykke Nielsen, head of public affairs for European Fur Information Center

Formanden bød delegationen velkommen.

John Fursø præsenterede delegationen. Ud over at være næstformand var han minkavler igennem 25 år. Han mente, at Kommissionens forslag om invasive arter og et eventuelt europæisk forbud mod minkavl var skudt helt ved siden af, idet moderne dansk pelsdyravl og bevarelse af naturen går hånd i hånd. I 1997 bad Dansk Pelsavlerforening Fødevareministeriet om at fastsætte nogle effektive regler for hegning af minkfarme. Reglerne blev indført i 1999 og revideret i 2002. Med den gældende hegnslovgivning i Danmark slipper stort set ingen mink ud, og sker det, er det langt fra sikkert, at de overlever, fordi der er tale om domesticerede dyr. I John Fursøs tid som minkavler var kun fire mink sluppet løs, og de var alle blevet fanget ind igen. En god indikator er også jægernes fald i vildtudbytte på 58 pct. - fra 8.000 stk. i 1999 til 3.400 om året.

Dansk Pelsavlerforening har været meget tilfreds med Miljø- og Fødevareministeriernes indsats i forhold til IAS-forordningen, men i denne sag var man fortsat bekymret. Mink bør ikke komme på en forbudsliste over de 50 invasive arter, da mink ikke er et problem, og da der kan findes langt mere proportionale løsninger.

Hvis mink bliver forbudt og der gives mulighed for en national godkendelsesordning, vil lande med en lille minkproduktion stå svagt, hvad angår etableringen af sådan en ordning. Han frygtede, at det ville ende i et de facto-forbud og et totalforbud i lande uden minkproduktion. Dertil kommer, at dyreværnsorganisationer vil bruge minkens tilstedeværelse på forbudslisten som en løftestang til udbredelse af pelsdyrforbud. Det var derfor vigtigt at fastsætte en obligatorisk godkendelsesordning fra EU's side, så der sker harmonisering for alle.

Mette Lykke Nielsen gav en status over forhandlingerne, der var i deres sidste fase. Man forventede førstelæsning med Europa-Parlamentet på plenarmødet i april. Takket være den danske repræsentation i Bruxelles var det lykkedes at få tilpasset præambelen i forslagsteksten og kriterierne, så det bliver svært at sætte amerikansk mink på listen, men intet var givet. Forslaget er kontroversielt i mange lande, og alle er enige om, at det er vigtig lovgivning, men ingen havde rigtigt kigget på konsekvenserne på baggrund af præcise data. De erhvervsmæssige omkostninger ved forslaget var godt formuleret i Kommissionens impact assessment, men i selve forslaget manglede argumentationen.

Der var lagt op til, at den amerikanske mink ikke kommer på listen, men Mette Lykke Nielsen frygtede, at man ikke tog nok højde for presset ude i de medlemslande, hvor invasive arter står højt på dagsordenen. I det seneste år havde dyreaktivist oprustet inden for dyrevelfærd, miljøpåvirkning, mærkningsregler og som noget nyt den etiske diskussion. Mette Lykke Nielsen havde deltaget i et møde med den estiske miljøminister dagen forinden. Sidstnævnte havde fremsat et forslag, der forbød minkavl på grund af bestanden af europæiske mink i Estland. I 2013 blev der indført strikse hegnsregler i Estland, og der har ikke været registreret udslip siden. Alligevel pressede aktivister på for et forbud for at beskytte den europæiske mink, på trods af at gældende forskning viser, at amerikansk mink kun er en af faktorerne; også ændrede økosystemer, klimaforandringer og forurening i flodsystemer spiller ind. Miljøministeren var endt med at tillade, at minkfarmerne kunne indsamle data til dokumentation for, at hegnsregler virker, før man beslutter sig for et forbud.

Mette Lykke Nielsen var ikke i tvivl om, at hegnsregler virker. Det er der beviser for, bl.a. i Spanien, hvor hegnsregler og et samarbejde med jægerforbundet har sin effekt. Fra København Fur går man ind for, at hegnsregler som de gældende danske indføres overalt i Europa. Kriterierne i forslaget er forhåbentlig styrket sådan, at det socioøkonomiske forhindrer mink i at komme på forbudslisten. Hvis man ikke begynder at kræve data for påstande om massive udslip, skadevirkninger på naturen osv., bliver en ordentlig diskussion om emnet vanskelig. Hun opfordrede regeringen til at fortsætte med at sætte det erhvervspolitiske aspekt på dagsordenen, og hun håbede, at den danske miljøminister ville bruge den kommende uges møde på at tale bilateralt med så mange lande som muligt.

Bjarne Laustsen mente, det var godt at få rejst diskussionen på europæisk plan. Han ønskede at få bekræftet, at mink ikke hører til i den danske natur, men er et produktionsdyr. At aktivister og havnefogeder, der ønsker at holde rotter væk, har lukket dem ud, var

uheldigt. Dernæst spurgte han, om den danske kontrol af hegningsregler er god nok til at holde minkene inde i produktionssystemerne.

Formanden mindede om, at udvalget havde givet et skriftligt mandat i sagen tidligere. Mandatet var bredt og flugtede deputationens linje.

Erling Bonnesen bad delegationen sige noget om, hvad det vil betyde i et samfundsmæssigt perspektiv, hvis minkavl forbydes. Han understregede, at han fortsat troede og håbede på en minkproduktion i Danmark. Det var hans indtryk, at de bedste minkskind produceres i Danmark. Ville et forbud ikke betyde, at de bliver produceret andre steder i verden for at matche efterspørgslen?

Mette Bock sagde, at hun var imod, at minkavl skal reguleres på europæisk plan, men ville gerne høre delegationens holdning til, om det i nogle henseender ville give mening med en regulering på europæisk plan modsat den danske lovgivning.

John Papsø bekræftede, at mink ikke hører til i naturen. Også fordi de koster penge, passer man godt på dem. Hegnsreglerne virker og bliver kontrolleret. De steder, hvor de ikke er opfyldt, beder myndigheder avlerne bringe hegnene i orden.

Mette Lykke Nielsen oplyste, at i tilfælde af at mink kommer på forbudslisten, har man en plan B. Det er desværre blevet en tilladelsesordning. Erhvervet i Danmark skal nok få den, men det bliver sværere i lande, hvor kritikken af pelsdyravl står højt på dagsordenen. En hegnregulering som den danske vil være at foretrække på europæisk plan, fordi den virker og kan være noget af svaret på de spørgsmål, som dyreaktivist stiller igen og igen. Hendes svar til Mette Bock lød altså, at regulering på europæisk plan er godt, når man diskuterer hegnregler, men mindre godt, hvis der handler om den store invasive dagsorden.

Formanden takkede delegationen for dens forelæggelse.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3302 (økonomi og finans) den 11. marts 2014

Økonomi- og indenrigsministeren fremlagde alle sagerne til orientering. Hun havde ingen kommentarer til sagen om G20. Ministeren forventede, at rådsmødet især vil koncentrere sig om den fælles bankafviklingsmekanisme, og hun ville derfor også orientere udvalget om status for den mellemstatslige aftale, som er knyttet hertil.

Formanden meddelte, at da mødet først fandt sted den 11. marts, ville ministeren orientere udvalget skriftligt, hvis der kom væsentligt nyt. Energipolitikken var også til mandatgivning, når energiministeren kom senere på dagens møde.

1. Rentebeskatningsdirektivet

– Vedtagelse

KOM (2008) 0727

Rådsmøde 3302 – bilag 1 (sammenotat side 2)

KOM (2008) 0727 – bilag 4 (henvendelse af 7/11-13 fra Concord Danmark vedr. rentebeskatningsdirektivet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 400, senest behandlet i EUU 6/12-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Rentebeskatningsdirektivet er en schlager af den sørgelige slags. Vi håber på et tidspunkt at nå til en lykkelig slutning. Som I ved, har sagen været forelagt her i udvalget forud for Økofin den 10. december 2013. På dette økofinmøde forsøgte det store flertal – alle lande undtagen to – at lægge pres på Luxembourg og Østrig for at få dem til at acceptere de forbedringer af rentebeskatningsdirektivet, som er på bordet, og dermed leve op til DER's frist for vedtagelse af direktivet i marts.

Som I ved, stod de to lande fast på, at de ikke vil vedtage forslaget, før der er indgået tilsvarende aftaler med de fem europæiske tredjelande (Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino). DER konkluderede på topmødet den 19.-20. december, at forhandlingerne med tredjelandene skal fremskyndes, og at det forbedrede rentebeskatningsdirektiv i lyset af dette skal vedtages senest i marts 2014. Formandskabet ventes derfor den 11. marts at gøre et nyt forsøg på at få vedtaget direktivet. Kommissionen har indledt konkrete forhandlinger med alle fem tredjelande. De øvrige lande ventes at lægge fornyet pres på Østrig og Luxembourg. Vi har endnu ikke kendskab til, at de to lande skulle være villige til at vedtage forslaget på økofinmødet den 11. marts. Hvis der ikke opnås enighed, vil sagen blive drøftet på DER den 20.-21. marts. I kender fordelene ved direktivet – at vi dels får en bredere definition, dels får en bedre informationsudveksling ud fra den grundlæggende idé om, at det er bedre at få folk til at betale deres skat end at finde på nye skatter.

2. Den fælles bankafviklingsmekanisme (SRM)

– *Politisk enighed*

KOM (2013) 0520

Rådsmøde 3302 – bilag 1 (samlenotat side 4)

KOM (2013) 0520 – bilag 5 (Kommissionens svar på Folketingets udtalelse)

KOM (2013) 0520 – bilag 4 (notat af 8/1-14 om dansk deltagelse i forhandlinger om en mellemstatslig aftale om fælles afviklingsfond for SRM)

KOM (2013) 0520 – bilag 3 (Folketingets udtalelse om bankafviklingsforslaget)

KOM (2013) 0520 – svar på spørgsmål 1 (om hvor mange penge EU-landene har brugt på bankpakker siden 2008)

KOM (2013) 0520 – svar på spørgsmål 2 (om sammenligning mellem den danske model og forslaget til den fælles bankafviklingsmekanisme)

EU-note (12) – E 46 (EU-note af 13/9-13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 302 (side 601, senest behandlet i EUU 7/2-14)

EUU alm. del (13) – bilag 60 (side 179 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 8/11-13) (fortroligt – dtfo.ft.dk)

Økonomi- og indenrigsministeren: Nu til det, der nok bliver hovedpunktet på mødet: den mekanisme, der gør, at man i fællesskab kan afvikle nødlidende banker. Økofins kompromis om afviklingsmekanismen er fortsat under forhandling med Europa-Parlamentet. Målet er en aftale inden maj. Formandskabet sigter efter en endelig aftale på det kommende økofinmøde, men der foreligger endnu ikke et samlet kompromisforslag. Der skal altså være en særdeles intensiv indsats i den kommende uge.

Som jeg nævnte sidst den 7. februar, ser Rådet og Europa-Parlamentet fortsat forskelligt på sagen på et par centrale punkter. Det drejer sig bl.a. om Rådets beslutning om at flytte den fælles sektorfinansierede fond ud af EU-forordningen og over i en mellemstatslig aftale. Det er Europa-Parlamentet imod. Det gælder også de indsigelsesmuligheder, som Rådet har givet sig selv i konkrete afviklingsbeslutninger. Det støtter Europa-Parlamentet ikke.

Desuden drejer det sig om de interne beslutningsprocesser i afviklingsinstansen, hvor Europa-Parlamentet ønsker at ændre den balance, der er lagt ind mellem det, man kunne kalde eksekutivformatet eller forretningsudvalget, og plenarforsamlingen. I eksekutivformatet eller forretningsudvalget er det kun de implicerede nationale afviklingsmyndigheder, der sidder med sammen med bestyrelsen for afviklingsinstansen. I plenarformatet sidder alle deltagende landes afviklingsmyndigheder med. Det er to meget forskellige formater, og der er lavet en balance i rådskompromisset, som Europa-Parlamentet ikke støtter. Europa-Parlamentet ønsker generelt ikke, at plenarformatet skal kunne blokere beslutninger, der involverer en vis brug af fonden. Her er ideen i Rådets kompromis, at man skal kunne trække plenarformatet ind, fordi det drejer sig om fælles midler. Det støtter Europa-Parlamentet altså ikke.

Endelig støtter Europa-Parlamentet ikke Rådets foreslåede arbejdsdeling, hvor nationale afviklingsmyndigheder bevarer ansvaret for håndtering af små og ikke-grænseoverskridende institutter. Så vidt jeg ved, ønsker man, at afviklingsmekanismen har ansvaret for alle institutter. Det er som bekendt ret mange.

Der arbejdes på kompromismodeller. På sidste møde diskuterede vi, hvordan formandskabet kan få et forhandlingsrum. Det er svært at have en forhandling, hvis ikke man har noget at give af. Der blev fundet muligheder for det, men vi kommer til at vende tilbage til det. Sådan som det ser ud i øjeblikket, vil det være kompromismuligheder, som ligger inden for de balancer, som findes i rådskompromisset som sådan, så vi fortsat kan være der.

Landene forhandler også fortsat om den mellemstatslige aftale, som Parlamentet som sagt synes er kontroversiel. Målet er at blive færdig med den og at sætte firkantede parenteser om den, indtil forhandlingen om afviklingsmekanismen er på plads, så den mellemstatslige aftale først bliver vedtaget, når den er klar til at blive indført i forordningen. I øjeblikket arbejder vi henimod at lande den mellemstatslige aftale i forbindelse med det kommende Økofin, men at holde døren åben for, at der kan være behov for justeringer af aftalen. Vi kan nå så og så langt, men vi er nødt til at kende det samlede kompromis med Europa-Parlamentet, før vi kan blive endeligt færdige. Det skulle ret beset bare mangle. Parlamentet har stærk indflydelse på de her sager, og derfor er det vigtigt at have den respekt.

De centrale udeståender er nu bl.a. under hvilke betingelser, der kan blive tale om lån af tilbageværende midler mellem de nationale afdelinger af fonden som led i krisehåndtering, og kriterierne for, at de enkelte deltagerlande eventuelt kan afslå sådanne anmodninger, hvis det bliver muligt at låne. Det udestår også, om fonden derudover skal have mulighed for at optage lån på markedet. Desuden diskuterer man, i hvilken grad bail-in-reglerne fastlagt i SRM-forordningen kan og skal kopieres ind i den mellemstatslige aftale - ikke om man skal følge dem - det skal man, fordi de er en del af forordningen - men om de også skal stå i den mellemstatslige aftale.

Der er fortsat nogle lande, der ønsker, at indfasningen af det, man kalder mutualiseringen - at man bliver fælles om de nationale afdelinger - skal ske hurtigere. I dag er forslaget, at man i løbet af 10 år gradvis bliver mere fælles om de nationale bankfinansierede fonde. Nogle lande vil gerne have det fællesskab indført tidligere, efter f.eks. 8 eller 7 år. For nogle lande hænger det sådan sammen - og det kan ikke være helt overraskende - at hvis man hurtigere skal være fælles om pengene, skal man hurtigere indbetale pengene, så der er parallelitet. Andre lande vil gerne blive fælles om pengene hurtigere, men vente lidt med at betale. På den måde er det en helt almindelig, munter forhandling. Jeg ved ikke, om I kan forestille jer, hvordan interesserne fordeler sig.

Med hensyn til de dele af aftalen, der særlig er målrettet rammerne for ikkeeurolandenes eventuelle deltagelse i den fælles afviklingsfond, lægges der isoleret set op til en rimelig

balance mellem på den ene side at sikre fair vilkår for indtræden og udtræden og på den anden side, at ikkeeurolande ikke skal kunne spekulere i eller få en uberettiget økonomisk gevinst i at tænke i timingen for ind- eller udtræden. F.eks. kan et ikkeeuroland på basis af nogle kriterier få nogle eller alle de penge tilbage, som landets banker har betalt til den fælles fond, i tilfælde af at landet udtræder af fonden. Det er ikke, fordi man skal træde ind bare for at træde ud igen. Det hænger sammen med, at man i den fælles tilsynsmekanisme har fået mulighed for, at et ikkeeuroland kan træde ud – eller blive smidt ud – fordi vi ikke har den samme adgang til centralbankens bestyrelse. Hvis den udtrædelsesmekanisme skal være reel, skal der også være en udtrædelsesmekanisme, når det kommer til pengene, som man jo skal have med sig, hvis man skal redde sine egne banker.

Der foreligger imidlertid ikke et samlet kompromis nu, og som I kan høre, er der stadig en del tricky spørgsmål, som skal løses. Formodentlig vil de enkelte elementer først blive afklaret på det møde, der skal holdes dagen inden økofinmødet i det mellemstatslige format.

Erling Bonnesen spurgte, om statsgaranterede lån vil komme på tale, og om ministeren mente, at disse lån var relevante. I så fald ville han gerne vide hvorfor.

Mette Bock ville gerne vide, hvornår bankafviklingsmekanismen ville være færdigforhandlet. Siden der er så stor en skepsis over for en række af forslaget elementer i det nuværende Europa-Parlament, vil det betyde meget, om det sker før eller efter europaparlamentsvalget den 25. maj. Kunne aftalen komme på plads inden da?

Nikolaj Villumsen var med på, at Danmarks deltagelse i bankunionen afhænger af, hvordan den ender med at blive, men ville gerne vide, hvad regeringen lægger mest vægt på i forhandlingerne om bankunionen. Er der noget, man ikke vil acceptere? Ved sidste topmøde havde tyskerne drøftet muligheden af en ny traktat – diskuterer man stadig det?

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Erling Bonnesen, at det var en stærk motivation bag bankunionen, herunder det fælles tilsyn og den fælles afviklingsmekanisme, at få brudt forbindelsen mellem bankfinansiering og statsfinansiering, som har været et stort problem, især i nogle sydeuropæiske lande. Derfor har regeringen også været skeptisk over for statsgaranterede lån til den sektorfinansierede fond, hvis den får et finansieringsproblem. Så kommer man tilbage til et – godt nok meget svagere – bånd mellem stat og finanssektor. Regeringen har fulgt det meget intenst gennem forhandlingsprocessen, og der er derfor et element af dansk design i den nuværende konstruktion, hvor det er ejerne og de usikrede kreditorer, der betaler. Det er det altdominerende princip. På baggrund af de dårlige erfaringer, en række lande har haft med at lade skatteyderne betale, er der nu en udbredt holdning om, at finanssektoren selv må betale. Regeringen havde haft broderlige diskussioner med svenskerne, som har anderledes positive erfaringer med at lade staten tage ansvar for banksektoren. Det blev oplevet som en god beslutning, da staten i 1990'ernes svenske bankkrise tog et stort ansvar, bl.a. for Nordea.

Positionerne afspejler de erfaringer, man har. Og i øjeblikket er det altdominerende hovedprincip, at bankerne skal betale. Man diskuterer muligheden for, at skatteborgerne involveres i form af lån i korte perioder, hvis bankernes egne pengeposer er tømte, men hovedbudskabet er, at sektoren selv har ansvaret for sine problemer.

Ministeren svarede Mette Bock, at man stræber efter at få bankafviklingsmekanismen på plads inden europaparlamentsvalget, men at forhandlingerne var svære, og at det ikke var givet, at det ville lykkes.

Hun gentog over for Nikolaj Villumsen, at regeringens tre højeste prioriteter i forhandlingerne er ligeværdighed mellem eurolande og ikkeeurolande; at der findes et liv uden for bankunionen, så det indre marked stadig kan fungere uafhængigt af bankunionen; og at bankunionen virker. Det sidste kunne lyde meget banalt, men det var ikke desto mindre grundlæggende. Der skal være den samme tillid til den fælles afviklingsmekanisme, som der er til de hjemlige bankpakker. Derfor skal håndteringen af, hvilke banker der kommer ind i det fælles tilsyn, være i orden. Nogle af ministerens kolleger forventer, at gennemsynet af aktiver i bankerne vil få nogle banker til at blive set på som problembanker, og at der derfor skal ryddes op igen. Det troede ministeren, de kunne have ret i, men det skal til, hvis man skal have tillid til tilsynet og afviklingsmekanismen. Man kender principperne for gennemsynet, det såkaldte asset quality review, men det er ikke gennemført endnu. Bankunionen skal kunne noget mere, end Danmark selv kan.

Nikolaj Villumsen spurgte, om ministeren forventede, det ville blive svært at få indfriet de tre prioriteter – der alle var relevante, uanset om Danmark skal deltage – gennemført.

Lisbeth Bech Poulsen spurgte om, hvor stor den sektorfinansierede fond vil være, når den er fuldt opbygget. Nogle er bekymrede for, om den er for lille, og om vejen hen til backstop bliver for kort. Derfor var hun glad for, at ministeren så tydeligt sagde, at det var vigtigt for den danske regering at få afkoblet statsfinanserne fra den finansielle sektor. Meningen med bankunionen var vel netop, at skatteyderne ikke skal betale for bankkriser. Hun bad ministeren uddybe, hvordan man undgår det, og hvordan afviklingsmekanismen er konstrueret.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at der forhandles gode ting hjem. Ligesom Danmark fik en udtrædelsesmulighed som ikkeeuroland i banktilsynet, tegner det til, at der bliver en rimelig exitmulighed i afviklingsmekanismen. Det går stille og roligt den rigtige vej, men man er ikke på plads endnu. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet var tricky, og det var endnu ikke sikkert, at de ting, som er faldet på plads i Rådet, falder på plads i den endelige version. Der går desuden et stykke tid, efter at forhandlingerne med Europa-Parlamentet er afsluttet, før man ved, om de forskellige banker kan være med, eller om der er noget, der skal gøres først.

Ministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen, at fondens beholdning vil svare til 1 pct. af de dækkede indskud i de deltagende medlemslandes banksystemer. Målet er netop at undgå at afvikle banker, fordi de har en sund og måske lidt mere kedelig drift, end de havde op til den finansielle krise. Det store lovarbejde (kapitalkrav, handel med avancerede finansielle produkter, ledelsens gennemsigtighed osv.) skal give en solid bankdrift. Finanssektoren synes, der er blevet gået til stålet. Konstruktionen er ikke synderligt kompliceret: Afviklingsmyndigheden vil bestå af fem personer: en direktør og fire udnævnte med en faglig ekspertise, som sammen med tilsynene fra bankens hjemland og de lande, hvor den har datterselskaber eller filialer, beslutter, hvad man gør. Hvis man ikke kan blive enige, er det afviklingsmyndigheden selv, der træffer beslutning. Hvis det involverer mange penge fra bankernes fonde, skal plenaren indkaldes. Under forhandlingerne prøvede man uden held at forestille sig, i hvilke situationer det ville blive nødvendigt. I den gængse situation vil det være en effektiv og direkte beslutningsmekanisme.

3. Opfølgning på G20-mødet for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer den 22.-23. februar 2014

– *Orientering fra formandskabet og Kommissionen*

Rådsmøde 3302 – bilag 1 (samlentat side 17)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 302 (senest behandlet i EUU 7/2-14, punktet ikke omtalt)

Økonomi- og indenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 20.-21. marts 2014 – økonomiske aspekter af EU's klima- og energipolitik 2030

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0015, KOM (2014) 0021

Rådsmøde 3302 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2014) 0015 – bilag 1 (henvendelse af 21/2-14 fra BioRefining Alliance m.fl.)

EU-note (13) – E 12 (EU-note af 20/2-14 om ny klimapakke)

EUU alm. del (13) – bilag 210 (fortroligt) (brev fra formanden for DER vedr. energi) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 20-21/3-14 – bilag 1) (dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (13) – bilag 241 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 20-21/3-14 – bilag 2) (dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (13) – bilag 299 (fortroligt) (udkast til retningslinjer for konklusioner) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 20-21/3-14 – bilag 3) (dtfo.ft.dk)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal drøfte økonomiske aspekter af Kommissionens nye meddelelse om en fremtidig ramme for EU's energi- og klimapolitik. Meddelelsen gør status over opfyldelsen af EU's klima- og energipolitiske målsætninger for 2020 og opstiller nye mål frem til 2030.

Kommissionen lægger op til, at der på DER den 20.-21. marts opnås enighed om overordnede mål for EU's klima- og energipolitik. Jeg forventer, at formanden for Økofin vil sende et brev om vores drøftelse som input til DER.

Vi forventer særligt at drøfte betydningen af EU's klima- og energipolitik for vækst og beskæftigelse, energipriserne, virksomhedernes konkurrenceevne og de offentlige finanser. Mange ventes at understrege behovet for at sikre omkostningseffektive klima- og energipolitikker både i EU og på nationalt plan og for at sikre konkurrencedygtige europæiske energimarkeder.

Regeringen lægger også vægt på, at klima- og energipolitikken er så omkostningseffektiv som muligt, og at de store potentialer for fortsat energieffektivisering udnyttes. Vi arbejder for, at der fastsættes ambitiøse mål for drivhusgasreduktion og vedvarende energi i EU frem mod 2030, ligesom vi støtter arbejdet med at forbedre konkurrence og integration af de europæiske energimarkeder, herunder gennem en hurtig og effektiv færdiggørelse af EU's indre energimarked, fordi det også vil bidrage til de andre målsætninger.

Jeg vil gerne henvise til klima-, energi- og bygningsministeren, der forelægger meddelelsen for udvalget senere i dag. Vi kommer til at diskutere nogle aspekter af den, men det er hans ressort.

Erling Bonnesen bad ministeren uddybe, hvordan energipolitikken hang sammen med intentionen om at opretholde konkurrenceevnen. Energitunge virksomheder – som f.eks. gartnerierne – har i øjeblikket blodrøde regnskabstal. Hvis regeringen var interesseret i at opretholde den danske gartnerisektor i dens nuværende størrelse, måtte den håndtere de problemer, der eksempelvis er med PSO.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at det handler om at gøre noget på europæisk niveau. Uanset hvad situationen er i Danmark, er det en stor fordel, at alle medlemslandene, hvad konkurrenceevne angår, spiller på samme spilleplade. Klimaministeren kunne redegøre nærmere for den danske diskussion, og indtil da kunne man købe blomster med hjem og på den måde støtte en plaget sektor. Problemet løses ikke fra den ene dag til den anden, uanset hvilken drøftelse man har om PSO eller EU's klimamålsætninger. Såvel i regeringens tilgang som i den europæiske diskussion var der fokus på omkostningseffektivitet.

Erling Bonnesen forstod godt, at ministeren henviste til klimaministeren, men han ville gerne kende hendes egen holdning til de energitunge virksomheders situation. Han havde selv deltaget i Dansk Gartneris årsmøde. De bankfolk, der deltog der, ville gerne vide, hvad der sker. Erling Bonnesen opfordrede ministeren til at signalere tydeligt, om man er interesseret i at beholde gartnerisektoren, som man kender den, og sikre dens konkurrenceevne. Han efterlyste ikke detaljerede redegørelser, bare en tilkendegivelse.

Økonomi- og indenrigsministeren ville ikke give gartnerisektoren garanti og dermed særbehandling – det skal være attraktivt for alle erhverv at drive virksomhed i Danmark, ikke kun gartnerierne. Det er det, der skaber arbejdspladser. Konkurrencevilkårene skal ses som en helhed, der f.eks. også omfatter adgang til arbejdskraft. Og her er den frie bevægelighed i Europa ret vigtig for gartnerierne. Gartnerierne var blevet diskuteret under forhandlingerne om sidste års vækstplan; det var en interesse, som regeringen og Venstre delte. Regeringen mente bare, at alle sektorer er vigtige.

5. Ex-ante koordinering af økonomiske reformer

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0166

Rådsmøde 3302 – bilag 1 (samlenotat side 23)

KOM (2013) 0166 – bilag 1 (Finansudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse om en udbygget og egentlig økonomisk monetær union)

EU-note (12) – E 26 (notat af 10/4-13 om tættere samarbejde om økonomiske reformer i EU)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1106, senest behandlet i EEU 8/5-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Det sidste punkt, jeg vil nævne, er ex-ante-koordinering af økonomiske reformer – altså at tale om dem, før de bliver gennemført. Arbejdet med at styrke ØMU'en, som vi har drøftet gentagne gange her i udvalget, er koncentreret om temaerne forhåndskoordinerung af reformer, reformkontrakter, solidaritetsmekanismen og ØMU'ens sociale dimension.

På rådsmødet er der lagt op til, at vi skal diskutere forhåndskoordinerung af større økonomiske reformer. Ideen er, at man i EU i fællesskab kan drøfte større nationale økonomiske reformer, som kan have en afsmittende effekt på andre lande, inden reformerne besluttet eller gennemføres nationalt. Forhåndskoordinerung er også omtalt i finanspagten, som vi er omfattet af, men det er endnu ikke udmøntet i noget konkret.

På teknisk niveau har der været en pilotøvelse, hvor man har drøftet konkrete reformplaner i syv lande, herunder reformer af arbejdsmarkedet, regulerede erhverv, energi og skat. Formålet har været at se på, hvordan forhåndskoordinerung kan fungere i praksis. Der er stadig uafklarede spørgsmål, herunder om udvælgelse af reformer, timing af de nationale processer, hvordan man sikrer, at det faktisk tilfører noget brugbart i forhold til de mange eksisterende EU-processer og det konkrete output. Det er jo gode spørgsmål, man gerne vil have svar på, inden man lægger en masse kræfter i det. Der lægges generelt op til, at samarbejdet skal være åbent for ikkeeurolande.

Vi er fra regeringens side åbne over for at drøfte mulighederne for forhåndskoordinerung, fordi det i princippet giver god mening at drøfte ting, der har betydning for andre, og at udveksle relevante ideer. Når det er sagt, bør det give en klar merværdi i forhold til det samarbejde, vi har i forvejen, både om det europæiske semester og i respekt for landenes nationale kompetencer. I kender det europæiske semester: Først har man det store overblik over økonomien i EU, dernæst kommer de nationale reformprogrammer, konvergensprogrammerne, så kommer eventuelle henstillinger til de enkelte lande og opfølgninger. Det er med andre ord ikke, fordi vi mangler anledninger til at diskutere den økonomiske politik i EU. Derfor synes vi fra dansk side, at det er vigtigt, at det giver et plus, hvis vi skal diskutere ting, før de bliver gennemført på nationalt plan. Ellers kunne man bruge tiden på noget mere fornuftigt. Derfor er pilotundersøgelsen så vigtig.

Mette Bock sagde, at forslaget om forhåndskoordinerings mindede hende om det forslag til et nyt og meget omfattende tilsyn med universiteterne, der i sin tid havde fået hende til at forlade sin stilling som prorektor på Aarhus Universitet, i erkendelse af at tilsynet ikke efterlod noget ledelsesrum. Var ministeren ikke bekymret for det enkelte medlemslands frihed til at føre økonomisk politik? Ordet koordinering er rimelig neutralt, men det næste skridt ville vel være en mere direkte indblanding. Ringer der ingen alarmklokker?

Nikolaj Villumsen bad ministeren give eksempler på, hvad man vil forhåndskoordinerer. Hvilke reformer har man drøftet i pilotundersøgelsen? Og hvilke fremtidige danske reformer forventer ministeren at forhåndskoordinerings kan få indflydelse på? Det er ikke helt ukontroversielt, at EU blander sig i den økonomiske politik, pointerede han.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Mette Bock, at forhåndskoordinerings selvfølgelig skulle være omkostningseffektiv. Det lægger regeringen vægt på – ligesom den lægger vægt på respekten for det nationale ansvar. Når man skærer snakken og processerne væk, har man stadig et nationalt ansvar for den økonomiske politik på godt og ondt. Ministeren sagde, at der er vedtaget stærke redskaber i EU gennem de seneste år, og at regeringens indstilling til forhåndskoordinerings er, at den skal tilføje noget, man har brug for. Det ville være mærkeligt, hvis en dansk statsminister lancerer gennemgribende reformer fra Bruxelles – det vil ske i national sammenhæng, understregede hun.

Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at pilotundersøgelsen har set på reformer af grænseoverskridende karakter, f.eks. arbejdsmarkedsreformer. Tiltag af ren national karakter kan bruges til erfaringsudveksling og sparring.

Nikolaj Villumsen mente, man kunne diskutere om arbejdsmarkedspolitik har en grænseoverskridende karakter. Han spurgte, om forhåndskoordinerings kunne få betydning for eksempelvis pensionsalder og graden af arbejdsløshedsunderstøttelse i Danmark. Hvad vil konsekvensen være, hvis man ikke følger forhåndskoordinerings? Vil der, som med finanspagten, være bødestraf, hvis man ikke lever op til kravene?

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at der ikke ville være bødestraf i forbindelse med forhåndskoordinerings.

6. Eventuelt

Erling Bonnesen var glad for ministerens ihærdige indsats for at bevare realkrediten og spurgte, om man nærmede sig en afklaring.

Lisbeth Bech Poulsen glædede sig også over ministerens indsats på området.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at realkrediten bør anerkendes som det stærke aktiv, den er, så den ikke diskrimineres. Det er en god sag – realkrediten har vist sin styrke, idet den gennem 200 år er blevet stresstest af virkeligheden. Samarbejdet mellem regeringen og Folketinget og mellem det politiske niveau og sektoren er forbilledligt. Inden den 30. juni 2014 skal en delegeret retsakt fra Kommissionen være på plads. Udkastet vil formodentlig være klart i maj, og fra dansk side taler man for øjeblikket den gode sag, og EBA's rapport bekræfter, at realkrediten er et stærkt aktiv. Folketinget og regeringen står sammen i sagen, så de andre lande risikerer ikke at blande sig i en indenrigspolitisk konflikt; det er også en fordel. For at skabe opbakning på området havde ministeren været i Berlin, Paris og Warszawa, og senere skulle hun til London i samme ærinde. Det danske synspunkt ville altså være kendt, når Kommissionen konsulterer de enkelte lande i løbet af marts. Realkrediten skal ikke med som en undtagelse eller noget andet besværligt, den skal med, i anerkendelse af at et væsentligt, solidt og højlikvidt aktiv ikke skal diskrimineres, mente ministeren. Hun mødte god respons rundt omkring, og hendes indtryk var, at de danske repræsentanter i Bruxelles også virkelig er på bolden.

7. Siden sidst

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3301 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelses- og socialdelen) den 10. marts 2014

Beskæftigelsesministeren informerede om, at dagsordenen for EPSCO-rådsmødet den 10. marts var kort, og at alle sagerne var til orientering. Hun henviste i øvrigt til samlenotatet. Afslutningsvis ville hun give en status over forhandlingerne om håndhævelsesdirektivet, som hun vidste havde udvalgets interesse.

1. Rådets afgørelse om et socialt trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse

– *Vedtagelse*

KOM (2013) 0740

Rådsmøde 3301 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt omhandler vedtagelsen af Rådets afgørelse om et socialt trepartstopmøde om vækst og beskæftigelse. I Danmark er det helt naturligt, at arbejdsmarkedets parter er involverede i det politiske arbejde, men sådan er det ikke alle steder. Ikke desto mindre har det længe været praksis, at der to gange årligt er blevet afholdt møder på højt niveau mellem EU-institutionerne og arbejdsmarkedets parter. Jeg har selv haft lejlighed til at deltage i et par af møderne. Formålet med møderne er at styrke den sociale dialog's rolle, og det har vi hele vejen igennem støttet fra dansk side. Der er tale om en primært teknisk revision af en tilsvarende afgørelse fra 2003. Det skyldes, at Lissabonstrategien er blevet afløst af EU 2020-strategien. Mødekadencen og institutionernes rolle fastholdes, og det bakker vi op om fra dansk side.

2. Forslag til en rådshenstilling om en kvalitetsramme for praktikophold

– Vedtagelse

KOM (2013) 0857

Rådsmøde 3301 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 208 (side 413, senest behandlet i EUU
6/12-13)

Beskæftigelsesministeren: Det drejer sig om et forslag til en rådshenstilling om at sikre bedre læringsindhold og arbejdsvilkår i forbindelse med praktik. Regeringen er enig i, at det er vigtigt at sikre ordentlige rammer for praktik og kvalitet i praktikforløbet, og i det omfang, man kan komme i praktik, er det ikke noget, der må have lov til at erstatte ordinær arbejdskraft.

Henstillingen indeholder flere elementer, der allerede er en del af dansk lovgivning eller vores praksis på beskæftigelsesområdet, og det er fint, at vi får en diskussion om det også på europæisk niveau. Det har været sendt til høring hos arbejdsmarkedets parter, som generelt bakker op om kvalitetsrammen, og det gør regeringen også.

3. Europæisk Semester 2014: Bidrag til Det Europæisk Råd 20-21. marts

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3301 – bilag 1 (samlenotat side 12)

a) Den Årlige Vækstreddegørelse og Den Fælles

Beskæftigelsesrapport: politisk guidance vedrørende beskæftigelses- og socialpolitikker – ((Evt.) Operationaliseringen af resultattavlen for indikatorer på beskæftigelses- og socialområdet)

– *Vedtagelse af udkast til Rådskonklusioner og udkast til Den Fælles Beskæftigelsesrapport*

– *Beskæftigelseskomitéens/Komitéen for Social Beskyttelses bidrag til resultattavlen*

KOM (2013) 0800, KOM (2013) 0801

KOM (2013) 0800 – bilag 1 (notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse)

EU-note (13) – E 6 (note fra den økonomiske konsulent vedr. det europæiske semester)

Beskæftigelsesministeren: Som altid på dette tidspunkt af året er dagsordenen præget af, at vi for alvor tager hul på en ny runde i det europæiske semester. Alle lande er i gang med at forberede de nationale reformprogrammer, som skal afleveres til april, og som vil redegøre for, hvordan landene hver især arbejder med de henstillinger, som Rådet blev enig om i 2013. Der skal også redegøres for, hvilke tiltag landene sætter i gang eller allerede har gennemført, hvad angår vækst og beskæftigelse.

På dette rådsmøde er vi nået til at vedtage beskæftigelsesrapporten og rådskonklusionerne om vækstreddegørelsen og om beskæftigelsesrapporten. Rådskonklusionerne fremhæver, at der er tegn på en langsom bedring af økonomien i EU, men at krisen desværre endnu ikke har sluppet sit tag. Det vil givet påvirke væksten i lang tid. Høj arbejdsløshed - og ikke mindst en al for høj ungdomsarbejdsløshed - driller rigtig mange steder, og derfor er budskaberne i rådskonklusionerne bl.a., at

- den vigtigste faktor for at forbedre arbejdsmarkedene i EU er, at der skabes flere og bedre jobs,
- der er behov for målrettet implementering af vedtagne politikker,
- der skal være et særligt fokus på at bekæmpe ungdomsledighed og langtidsledighed,
- kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet er afgørende for at styrke EU's vækstpotentiale og
- incitamenterne til at arbejde skal styrkes.

Det er i høj grad anbefalinger, der flugter de overvejelser, vi gør os på den hjemlige scene.

Mette Bock ville gerne høre nyt om ledigheden blandt unge. Havde man opnået nogen resultater i forhold til arbejdspladser til unge? Ville udvalget få en tilbagemelding på, om de europæiske tiltag havde haft en virkning?

Beskæftigelsesministeren sagde, at der skulle laves nogle opfølgende planer for hvert land, alt efter hvor langt det pågældende land er kommet med implementeringen af ungdomsgarantien. Ministeren turde dog ikke sætte et tidspunkt på, men oplyste, at der i april måned ville blive afholdt en konference, hvor man gør status over ungdomsgarantien. I den forbindelse ville det være relevant at fremlægge en opdatering for Europaudvalget.

b) Forslag til Rådsbeslutning om retningslinjer for beskæftigelsespolitikken i medlemslandene

- *Generel indstilling*
- KOM (2013) 0803

Se punkt 3 a).

c) Social situation i EU:

- *Rapport fra Komitéen for Social Beskyttelse (SPC)*
- *Vedtagelse af udkast til Rådskonklusioner*

Beskæftigelsesministeren: Man forventer, at Rådet vedtager konklusioner om den sociale situation i Europa. Det erkendes, at den økonomiske og finansielle krise har gjort det sværere at nå målet i Europa 2020-strategien om at reducere fattigdommen, og det er derfor nødvendigt, at medlemslandene forstærker deres bestræbelser på at efterleve strategien. Det handler om øget beskæftigelse, om at mindske risikoen for fattigdom og om at investere i børn og unge. Det er selvfølgelig anbefalinger, som vi kan tilslutte os.

4. Status på Europa 2020-Strategien

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Udveksling af synspunkter*
- *KOM (2010) 2020 Rådsmøde 3301 – bilag 1 (samlenotat side 17)*
-
-
- **Ministeren** havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

a) Status på forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EC om udstationering af arbejdstagere inden for rammerne af tjenesteydelser KOM (2012) 0131

Beskæftigelsesministeren: Til slut vil jeg kort give en status over håndhævelsesdirektivet. Forslaget blev fremsat i marts 2012, og jeg orienterede senest udvalget om det i forbindelse med rådsmødet i december 2013. Ved den lejlighed sagde jeg, at det var usikkert, om der overhovedet ville komme en løsning, men den kom på rådsmødet. Der var ikke enighed, men der var et kvalificeret flertal, hvori Danmark indgik. Det var artikel 12 om solidarisk ansvar, der primært var til diskussion på mødet.

Kompromisset blev

- at medlemslandene kan indføre et generelt solidarisk ansvar,
- at medlemslandene i princippet skal have obligatorisk, solidarisk ansvar i byggesektoren, som gør, at hovedentreprenøren kan komme til at hæfte for udestående løn, som ikke betales direkte,
- at i de tilfælde, hvor der indføres solidarisk ansvar, kan medlemslandene beslutte, at hovedentreprenøren kan frigøre sig fra ansvaret gennem due diligence - eller på dansk fornøden omhu. Det var vi diskuteret ad flere omgange.
- At det danske ønske om at sikre, at en ordregivers kontrol af, om tjenesteyder har overholdt pligten til at registrere sig i RUT, kan anses for fornøden omhu, fik vi med i kompromisets, og det er indeholdt i den generelle indstilling.

Når jeg siger, at medlemslandene i princippet skal have obligatorisk, solidarisk ansvar for efterbetaling af udestående løn i byggesektoren, er det fordi kompromisets indeholder mulighed for en alternativ model. I stedet kan medlemslandene nemlig indføre, at hovedentreprenøren i tilfælde af misbrug og svig kan få en anden form for sanktion end efterbetaling. I så fald skal medlemslandene rapportere til Kommissionen, hvorfor det er en effektiv foranstaltning. Der var forud for rådsmødet en fælles forståelse i Rådet om de øvrige artikler i forslaget, herunder bestemmelsen om kontrolforanstaltninger i artikel 9.

Det græske formandskab har på baggrund af Rådets kompromis forhandlet intensivt med Europa-Parlamentet siden midten af januar måned. Udgangspunktet fra Parlamentets side har oprindeligt været at gå noget længere, end Rådet har kunnet blive enig om: Parlamentet har ønsket obligatorisk kædeansvar uden mulighed for due diligence.

Parlamentet har også ønsket en åben liste af kontrolforanstaltninger, som var noget mere detaljeret end i Rådets holdning, og Parlamentet ønskede derudover, at kontrolforanstaltningerne ikke blot skulle være en mulighed, men en pligt.

Som vi har fået det refereret fra formandskabet, indså Parlamentet hurtigt, at det var nødvendigt at nærme sig Rådets holdning, hvis der skulle opnås enighed. De elementer, der nu er i spil på de centrale artikler om kontrolforanstaltninger og solidarisk ansvar (artikel 9 og 12) er ikke problematiske for Danmark, al den stund at de ligger inden for rammerne af mandatet fra Europaudvalget.

Udgangspunktet for forhandlingerne er nu Rådets holdning, og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi kan få direktivet til at falde på plads. Det sidste trilogmøde blev afholdt i går, og inden jeg gik ind til dette møde, fik jeg at vide, at formandskabet i starten af næste uge vil fremlægge et endeligt forslag til en samlet aftale. Jeg opfattede det, som om der er ved at være enighed, men vi har ikke haft lejlighed til at se teksten. Det må jeg vende tilbage med – eventuelt skriftligt - så snart der ligger en aftale.

NOT **Formanden** takkede for ministerens tilsagn om en skriftlig udredning. Den ville udvalget gerne modtage.

Nikolaj Villumsen syntes, det var fint med en skriftlig orientering om forhandlingerne. Havde regeringen udtrykt støtte til forslaget fra Europa-Parlamentet om obligatorisk kædeansvar?

Beskæftigelsesministeren gjorde Nikolaj Villumsen opmærksom på, at regeringen altid arbejder inden for det givne mandat – et mandat, som han jo var bekendt med. Som dansk minister blandede hun sig ikke i de samtaler, der måtte være mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Danmark har været en del af flertalskonstellationen, bl.a. fordi betragtningen om due diligence i forhold til RUT-registeret er indeholdt i det foreliggende kompromis. Når først Rådet er blevet enig, er det Rådet, der forhandler med Parlamentet.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3298 (retlige og indre anliggender) den 3.-4. marts 2014

Justitsministeren nævnte, at det var det første formelle rådsmøde under græsk formandskab. Hun koncentrerede sig om nogle udvalgte, væsentlige sager: punkt 1, 2, 9 og 10, der ligesom resten af sagerne i det tilsendte samlenotat blev forelagt til orientering. Udvalgets medlemmer var som altid velkomne til at spørge til de sager, ministeren ikke selv nævnte. Hun gjorde for en god ordens skyld opmærksom på, at punktet om Kommissionens rapport om bekæmpelse af korruption i EU var taget af dagsordenen for rådsmødet.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA

– *Status og orienterende debat*

KOM (2013) 0173

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 4)

KOM (2013) 0173 – svar på spørgsmål 1

EU-note (12) – E 41 (EU-note om Storbritanniens beslutning om retsforbehold)

EU-note (12) – E 25 (EU-note om EU-forslag sender Danmark ud af Europol)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1306, senest behandlet i EEU 31/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 489 (side 1447, samråd om Europol 18/6-13)

Justitsministeren: Forslaget til en forordning for Europol er en sag, som jeg ved at min forgænger har orienteret jer om flere gange, senest forud for det sidste rådsmøde i december sidste år. I kender altså allerede sagen rigtig godt, og jeg vil derfor ikke trætte jer med endnu en gennemgang af Kommissionens forslag, men derimod gå direkte til at opdatere jer på status for forhandlingerne. Siden forslaget blev fremsat sidste forår, har der været holdt i alt 13 møder i den relevante arbejdsgruppe. Der er under det nuværende formandskab planlagt yderligere 2 mødedage i arbejdsgruppen.

Arbejdsgruppen afsluttede i efteråret en første gennemgang af hele forslaget, og man har nu også diskuteret kompromistekster om store dele af forslaget. Der er stadig en række emner, som skal drøftes på ekspertniveau. Det gælder bl.a. forslaget om, at den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse fremover skal føre tilsyn med databeskyttelsen i Europol. I dag ligger den opgave hos et organ, der hedder den fælles kontrolinstans, der er særlig for Europol, og som udgøres af repræsentanter for medlemslandene. Samlet set er forhandlingerne om forslaget dog godt på vej. Det græske formandskab forventer således, at der på rådsmødet for retlige og indre anliggender i juni i år vil kunne opnås generel enighed om forslaget.

På det kommende rådsmøde forventes det græske formandskab at orientere om status for forslaget. Der er endvidere lagt op til en orienterende debat om visse nærmere udvalgte dele af forslaget. Formandskabet har i forbindelse med forberedelsen af rådsmødet tilkendegivet, at det navnlig er den foreslåede sammenlægning af Europol og Cepol, som vil blive drøftet. Dette spørgsmål blev allerede berørt i forbindelse med den indledende drøftelse af forslaget på rådsmødet i juni sidste år. Her udtrykte en lang række lande modstand mod forslaget om en sammenlægning af de to agenturer. Der er fortsat massiv modstand blandt de andre lande mod den del af forslaget. Formandskabet har derfor lagt op til, at der på rådsmødet opnås enighed om at indstille, at de dele af det samlede forordningsforslag, der vedrører sammenlægningen, udgår. Også Europa-Parlamentet har nu forkastet ideen om en sammenlægning af Europol og Cepol, og det er forventningen, at Kommissionen er parat til at opgive denne del af forslaget.

Parallelt med disse drøftelser diskuterer man for tiden placeringen af et nyt sæde for Cepol. Cepol ligger i dag i Bramshill i Storbritannien, men Storbritannien har meddelt, at man ikke længere kan huse agenturet. Det er senest meddelt, at det gælder fra september 2014. Der skal derfor findes et nyt værtsland – i første omgang for en midlertidig periode. Jeg nævner denne sag nu, fordi jeg forventer, at spørgsmålet om den videre proces med Cepol vil blive berørt på det kommende rådsmøde. Dette omfatter bl.a. en drøftelse af, om der er grundlag for at opdatere den gældende rådsafgørelse om agenturet. Spørgsmålet om placering af et nyt sæde for Cepol blev behandlet første gang på rådsmødet i oktober sidste år. Udvalget modtog forud for rådsmødet en skriftlig orientering om sagen. Det var på det tidspunkt forventningen, at der alene skulle være en drøftelse af emnet under frokosten. Det var derfor i orienteringen til udvalget anført, at sagen ikke var omfattet af retsforbeholdet. Emnet blev dog på rådsmødet sat til afstemning, og der blev opnået politisk enighed om, at Cepol midlertidigt skal have sæde i Budapest i Ungarn. Cepols nuværende sæde i Bramshill fremgår direkte af rådsafgørelsen om Cepol. Udpengningen af Budapest som nyt sæde for Cepol kræver derfor en ændring af rådsafgørelsen om Cepol.

Med udsigt til, at resultatet af afstemningen skal formaliseres ved en retsakt, afstod vi fra dansk side som følge af vores retsforbehold fra at deltage i afstemningen. Der er nu også fremsat et forslag til en retsakt, der ændrer bestemmelsen om Cepols sæde i rådsafgørelsen. Forslaget er fremsat som et medlemsstatsinitiativ. Danmark tager som følge af retsforbeholdet ikke del i medlemsstatsinitiativet. Af samme grund kan Danmark naturligvis heller ikke være med til at stemme om forslaget.

Nu vi taler om vores retsforbehold, ved I jo allerede, at forslaget om en ny forordning for Europol også er omfattet af retsforbeholdet. Det indebærer, at Danmark står til at forlade Europol, når og hvis forordningen træder i kraft. Jeg vil gerne understrege, at jeg – ligesom min forgænger – finder det dybt beklageligt, at retsforbeholdet sætter Danmark i den her situation. Der hersker ingen tvivl om, at Danmark har meget stor gavn af at være en del af Europol-samarbejdet. Jeg vil derfor fortsætte arbejdet med at finde en løsning, så Danmark også fremover kan være med i Europol.

Kort fortalt kan det enten ske ved, at retsforbeholdet ændres til en tilvalgsordning efter en folkeafstemning, eller ved at Danmark søger om og opnår en parallelaftale. Jeg ved, at min forgænger tidligere har redegjort udførligt for de to mulige løsninger og deres fordele og ulemper. Og jeg ved, at han har understreget, at det endnu er for tidligt at sige, hvad den rigtige løsning vil være for Danmark. Det er jeg enig i. Jeg mener heller ikke, at tiden endnu er moden til at beslutte, hvad der i sidste ende er den rigtige løsning for Danmark. Men for at udvise rettidig omhu i sagen, har der – som min forgænger nævnte for jer i forbindelse med sin sidste orientering om sagen – på embedsmandsniveau været afholdt et indledende møde med Kommissionen. Mødet blev afholdt med henblik på at drøfte de mere tekniske aspekter, i tilfælde af at Danmark på et senere tidspunkt måtte anmode om en parallelaftale. Kommissionens repræsentant sagde på mødet, at man fra Kommissionens side ønsker, at Danmark skal fortsætte i Europol, men at man dog foretrækker, at det sker via hoveddøren – altså ved at retsforbeholdet ændres. Der er ikke hos Kommissionen taget konkret stilling til eventuelle alternative muligheder. Kommissionen sagde i øvrigt, at det endnu er for tidligt at tale om de tekniske aspekter, i tilfælde af at Danmark på et senere tidspunkt måtte bede om en parallelaftale. Vi vil naturligvis fra dansk side holde kontakten til Kommissionen. Jeg vil dog gerne understrege, at dette ikke er udtryk for, at der er taget stilling for eller imod den ene eller den anden løsning.

Karsten Lauritzen beklagede, at han ikke havde hørt hele ministerens gennemgang, men formodede, at hendes holdninger lagde sig op ad den tidligere ministers, som han kendte udmærket. På den baggrund spurgte Karsten Lauritzen, om regeringen har været i dialog med Kommissionen om mulighederne for en parallelaftale, der kan sikre Danmarks medlemskab af Europol, når nu den ikke vil sætte det retslige forbehold til afstemning. Han spurgte om, hvornår Danmark vil træde ud af samarbejdet, hvis ikke der gøres noget for at forhindre det.

Justitsministeren gentog, hvad hun havde sagt i sin forelæggelse om kontakten mellem regeringen og Kommissionen: Der var – som hendes forgænger havde nævnt for udvalget – på embedsmandsniveau blevet afholdt et indledende møde med Kommissionen med henblik på at drøfte de mere tekniske aspekter, i tilfælde af at Danmark på et senere tidspunkt anmoder om en parallelaftale. Kommissionens repræsentant sagde på mødet, at man fra Kommissionens side ønsker, at Danmark skal fortsætte i Europol, men at man foretrækker, at det sker via hoveddøren – altså ved at retsforbeholdet ændres. Der er ikke hos Kommissionen taget konkret stilling til eventuelle alternative muligheder. Kommissionen sagde i øvrigt, at det endnu er for tidligt at tale om de tekniske aspekter ved en parallelaftale. Fra dansk side vil man holde kontakten til Kommissionen. Ministeren understregede igen, at der ikke var taget stilling til, hvilken model man vil vælge. Danmark har tidligere bedt om parallelaftaler seks gange. Fire gange har man fået et ja, to gange har man fået et nej. Man må forstå, at processen indebærer, at Kommissionen stiller et formelt forslag, hvorefter Rådet skal give Kommissionen mandat til at føre forhandlinger med Danmark, inden aftalen skal godkendes af Europa-Parlamentet. Sådan en proces kan tage 4-5 år. Det er uafklaret, hvornår Danmark skal forlade Europol, så længe der ikke er et færdigforhandlet forslag. En parallelaftale kan først indgås, når det foreligger.

Karsten Lauritzen spurgte, om det ville være rigtigt at antage, at Danmark skal forlade Europol omkring 2015-2016. Danmark har valget mellem at afskaffe den retlige undtagelse, beholde den og supplere den med en tilvalgsmodel eller søge om en parallelaftale, der – så vidt han havde forstået – dog først kan søges om, når alle landene har gennemført den nationale lovgivning. Dermed vil parallelaftalen medføre en periode, hvor Danmark står uden for Europol, bemærkede han.

Justitsministeren svarede, at 2015-16 er et realistisk gæt på, hvornår Danmark skal forlade Europol, hvis der ikke bliver lavet en anden ordning. Hun kunne ikke afvise, at Danmark kommer til at stå uden for Europol i en periode.

Karsten Lauritzen bemærkede, at det vil forringe Danmarks evne til at bekæmpe kriminalitet at træde ud af Europol, og han var derfor ikke tilfreds med ministerens reaktion. Karsten Lauritzen troede, det ville blive en diskussion i europaparlamentsvalgkampen. Hvis Danmark først formelt kan gå i gang med at forhandle parallelaftale, når Europol er overgået til overstatsligt samarbejde, vil der være en periode, hvor Danmark ikke er med i samarbejdet. Kunne ministeren bekræfte det?

Justitsministeren sagde, at det var svært at sige noget præcist om det, så længe der ikke foreligger en endelig aftale, og når Kommissionen ikke har taget stilling til, hvordan man kan gøre. Lige nu er der ingen oplagte muligheder for et dansk engagement i Europol i tiden frem til en eventuel parallelaftale. Regeringens embedsmænd taler naturligvis med Kommissionen om Danmarks muligheder. Som hun havde redegjort for, mente regeringen, at det var vigtigt at være med, og man gør derfor, hvad man kan.

Karsten Lauritzen ville sende et skriftligt spørgsmål om, hvorvidt Danmark ikke under alle omstændigheder vil ryge ud af Europol i en periode, hvis man laver en parallelaftale, og hvad det vil få af betydning.

Formanden bad – belært af erfaring – ministeren levere de opfølgende skriftlige svar inden for en overskuelig fremtid.

2. Den fremtidige udvikling for området for retlige og indre anliggender (post-Stockholm)

– *Præsentation af Kommissionens meddelelse*

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 299, senest behandlet i EUU 29/11-13)

Justitsministeren: Emnet blev drøftet på rådsmødet i december sidste år og igen på det uformelle rådsmøde i Athen i januar. Det var forventningen, at Kommissionen til det kommende rådsmøde ville have sin meddelelse om emnet klar, således at indholdet kunne præsenteres og drøftes på rådsmødet. Da det desværre ikke er lykkedes Kommissionen at få meddelelsen færdig, lægges der alene op til en mundtlig præsentation fra Kommissionens side. Dog har kommissæren for retlige og indre anliggender, Cecilia Malmström, i denne uge sendt et brev til EU's justits- og indenrigsministre, hvor hun skitserer Kommissionens prioriteter på området for retlige og indre anliggender.

Der er i Rådet enighed om, at det fremtidige strategiske program skal fokusere på implementering og konsolidering frem for vedtagelse af ny EU-lovgivning. Nye lovgivningsforslag bør altså kun komme på tale efter grundig evaluering af den eksisterende lovgivning. Derudover bør det praktiske samarbejde styrkes, så EU bliver endnu bedre til at håndtere de kontinuerligt skiftende udfordringer. Jeg forventer, at dette er elementer, som også Kommissionen vil fremhæve i sin præsentation. Fra dansk side støtter vi op om de nævnte prioriteter. Der er således gennem årene vedtaget en række retsakter på blandt andet det politi- og strafferetlige område, og det er min opfattelse, at det nu i høj grad gælder om at få reglerne implementeret og få sat gang i det praktiske samarbejde.

Det gælder ikke mindst i forhold til området for overførsel af domfældte. Særlig for så vidt angår asyl- og indvandringsområdet, har Danmark sammen med syv ligesindede medlemsstater udarbejdet et fælles forslag til, hvilke politiske prioriteter der bør adresseres i et nyt strategisk program. Et vigtigt element i det fælles forslag er, at den fremtidige asyl- og indvandringspolitik bør baseres på en såkaldt whole of government-approach og omfatte alle relevante politikområder, herunder de eksterne relationer. Det glæder mig derfor, at de foreløbige meldinger tyder på, at Kommissionen er helt enig i, at det er nødvendigt at sikre sammenhæng mellem EU's politik på asyl- og indvandringsområdet og politikken på andre områder.

Et andet emne, som skal adresseres i et nyt strategisk program, og som Kommissionen derfor også må forventes at nævne, er behovet for solidaritet på asylområdet. Regeringen er helt enig i, at det er vigtigt, at der udvises solidaritet med de medlemsstater, der oplever et pres på deres asylsystemer. Vi bakker derfor fuldt ud op om solidaritetsprincippet, som det er fastlagt i de rådskonklusioner om reel og praktisk solidaritet, som blev vedtaget under det danske EU-formandskab i marts 2012. Solidaritetsprincippet er udmøntet i en række konkrete initiativer. Det drejer sig bl.a. om den bistand, som ydes gennem EU's asylstøttekontor, EASO, grænseagenturet Frontex og forskellige EU-fonde.

Regeringen er indstillet på at overveje yderligere muligheder for at udvise praktisk solidaritet. Vi er i den forbindelse parat til at se på, om der kan være behov for at justere solidaritetskonklusionerne i lyset af bl.a. de nye fonde på området for retlige og indre anliggender og de forslag, som fremgår af Middelhavstaskforcens rapport. Regeringen anser derimod ikke intern omfordeling af flygtninge i EU for at være et særligt egnet solidaritetsinstrument. Omfordeling af flygtninge bryder med Dublinforordningens udgangspunkt og bør kun ske efter en konkret vurdering og på frivillig basis i ekstraordinære situationer.

Kommissionen har tidligere oplyst, at man i forbindelse med de nye strategiske retningslinjer vil se på muligheden for at etablere lovlige indrejsemuligheder til EU for asylansøgere – såkaldte humanitære kanaler. Lad mig med det samme slå fast, at regeringen ikke støtter denne idé. Hvis vi skal bringe udvalgte flygtninge til EU, bør det ske inden for rammerne af UNHCR's genbosætningsordning – et effektivt system, som flere og flere EU-lande tilslutter sig. UNHCR har mange års erfaring i at udvælge særlig sårbare flygtninge, der bør tilbydes genbosætning. Regeringen mener derfor ikke, at vi fra EU's side bør etablere parallelle systemer, der overlapper et allerede velfungerende system.

Det er min forventning, at vi i den næste tid vil fortsætte drøftelserne om det fremtidige strategiske program internt i Rådet, men vi ved endnu ikke, hvilken form resultatet af drøftelserne vil antage. Fra dansk side ser vi gerne, at Rådets interne drøftelser munder ud i et formelt indspark fra RIA-rådet til Det Europæiske Råd i juni i år, hvor det nye strategiske program skal drøftes.

3. Migrationsstrømme – tendenser og fremtidig udvikling

– *Orientering fra Kommissionen*

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 20, situationen om Syrien behandlet i EEU 4/10-13)

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1312, behandlet i EEU 31/5-13)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Middelhavstaskforcen

– *Orientering fra Kommissionen*

KOM (2013) 0869

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 297, senest behandlet i EEU 29/11-13)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område*

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2011) 0445

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 42)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 315, senest behandlet i EUU 29/11-13 – ingen omtale)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område*

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2013) 0554

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 55)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 315, senest behandlet i EUU 29/11-13 – ingen omtale)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs*

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2012) 0744

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 72)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 315, senest behandlet i EUU 29/11-13 – ingen omtale)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO)*

– *Status og orienterende debat*

KOM (2013) 0534

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (sammenotat side 83)

KOM (2013) 0534 – bilag 1 (Brev fra Kommissionen vedr. begrundede udtalelser om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

KOM (2013) 0532 – bilag 1 (henvendelse fra kommissær Viviane Reding til Folketingets formand)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 10, senest behandlet i EEU 4/10-13)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Karsten Lauritzen nævnte, at den europæiske anklagemyndighed havde fået det gule kort fra en række lande. Det var bare anden gang, der var blevet givet et gult kort, og første gang, Kommissionen vælger at fortsætte ufortrødent. For ham at se rejste det en principiel debat om de gule korts reelle værdi. Karsten Lauritzen spurgte om, hvorvidt regeringen – selv om Danmark ikke står bag det gule kort – finder Kommissionens fremfærd problematisk.

Justitsministeren svarede, at anklagemyndigheden er omfattet af det retslige forbehold, og at forslaget kræver enstemmighed blandt ministrene. Kommissionen havde genovervejet sit forslag og fastholdt, at det er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den havde derudover tilkendegivet, at der i lovgivningsprocessen vil blive taget hensyn til de nationale parlamenters begrundede udtalelser.

Karsten Lauritzen beklagede, at regeringen ikke ville forholde sig til den principielle problemstilling, at Kommissionen kører ufortrødent videre. Selv om Venstre ikke helt delte de 11 landes bekymring for, om nærhedsprincippet er overholdt, var det en interessant principiel debat. Ofte, når det handler om EU (børnepenge osv.), kører man bare derudad uden at tænke på konsekvenserne. Det gjaldt tilsyneladende også i denne sag.

Justitsministeren svarede, at i drøftelser, hvor det danske retsforbehold gør sig gældende, plejer Danmark at holde en lav profil, fordi man her ikke er et fuldgyldigt medlemsland. Da forslaget kræver enstemmighed, er det også en større proces at få sagen landet.

Formanden ærgrede sig også over, at regeringen ikke ville tage stilling, når den før havde været optaget af subsidiaritetsprincippet. Det første gule kort blev eksempelvis givet under det danske formandskab, og her valgte Kommissionen at reagere på det - ikke fordi man var enig i, at det var i strid med nærhedsprincippet, men af politiske grunde.

Danmark havde ikke deltaget i afgivelsen af dette gule kort, fordi sagen er omfattet af retsforbehold, men det principielle spørgsmål er, om man mener, at Kommissionen skal respektere gule kort generelt. Hun bad ministeren vende tilbage med en redegørelse for regeringens holdning på det punkt.

Justitsministeren sagde, at Kommissionen havde genovervejet forslaget, som den er forpligtet til, og at det stadig var op til de deltagende medlemslande at tage stilling. Selvfølgelig var det en principiel problemstilling, Danmark var bare ikke omfattet af den. Ministeren forklarede herefter proceduren for afgivelse af gule kort.

Formanden sagde, at da udvalget var meget interesseret i parlamentarisk kontrol – og faktisk havde initieret det første gule kort til Kommissionen – kendte man procedurerne fuldt ud. Hun bad om en skriftlig redegørelse for regeringens holdning til, at Kommissionen ikke respekterer det gule kort. Det understregede efter hendes mening, at det gule kort bare er en narresut. Og hvorfor skal man så bruge kræfter på at diskutere nærhedsprincippet?

NOT **Justitsministeren** svarede, at regeringen vurderer, at forslaget overholder nærhedsprincippet, og at det gule kort ikke er en narresut. Hun ville gerne oversende en skriftlig redegørelse og henviste derudover til udenrigsministeren for en principiel drøftelse af spørgsmålet.

Formanden bad – belært af erfaring – ministeren lade de opfølgende skriftlige svar komme inden for en overskuelig fremtid.

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkt eller tiltalt i straffesager*

– *Orienterende debat*

KOM (2013) 0822

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 111)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 9 omhandler et forslag til direktiv om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkt eller tiltalt i straffesager. Forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Forslaget blev fremsat i november sidste år som del af en pakke om proceduremæssige rettigheder i straffesager. Pakken omfatter også to andre direktivforslag. Det drejer sig om henholdsvis et direktivforslag om styrkelse af visse aspekter af uskyldsfornodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager og om et direktivforslag om foreløbig retshjælp til mistænkte eller tiltalte, der frihedsberøves, og retshjælp i sager angående europæiske arrestordre. De tre forslag blev præsenteret på det uformelle rådsmøde i Athen i januar. Det græske formandskab har besluttet at starte med forhandlingerne om direktivforslaget om retssikkerhedsgarantier for børn. Forslaget indeholder regler om processuelle rettigheder for børn, der er mistænkt eller tiltalt i straffesager, og børn, der er omfattet af reglerne om europæiske arrestordre. Ved børn forstås ifølge forslaget personer under 18 år. Forslaget påvirker ikke nationale bestemmelser om kriminel lavalder. Forslaget indeholder bl.a. regler om børns ret til information, advokatbistand, lægeundersøgelse, individuel vurdering, adgang til retsmøder, rettidig og omhyggelig sagsbehandling samt beskyttelse af privatlivet. Forslaget indeholder også nærmere regler om børns rettigheder i forbindelse med afhøring og frihedsberøvelse.

På rådsmødet forventer formandskabet at orientere om status for forhandlingerne. Formandskabet har også lagt op til en orienterende debat om udvalgte dele af forslaget. Regeringen er positivt indstillet over for intentionerne om på EU-plan at styrke børns processuelle rettigheder i straffesager. Det er dog samtidig vigtigt at sikre den fornødne proportionalitet, og visse elementer i forslaget forekommer umiddelbart vidtgående. Nu er der tale om et forholdsvis nyt forslag, og forhandlingerne om forslaget er kun lige begyndt. De enkelte elementer i forslaget skal derfor naturligvis overvejes nærmere. I øvrigt afventer vi den høring over forslaget, som netop er iværksat. Forslaget er som sagt omfattet af retsforbeholdet, hvilket jo som bekendt betyder, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen og heller ikke vil være bundet af forslaget. Det vil med andre ord sige, at vi i Danmark ikke har pligt til at indføre de straffeprocessuelle rettigheder, som direktivet indeholder.

10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

– *Status og orienterende debat*

KOM (2012) 0011

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 131)

KOM (2012) 0011 – bilag 10 (henvendelse fra DI og DI ITEK vedr. persondataforordningen)

KOM (2012) 0011 – bilag 9 (henvendelse af 22/11-13 fra Forbrugerrådet)

KOM (2012) 0011 – bilag 8 (henvendelse af 29/4-13 fra KL)

KOM (2012) 0011 – bilag 7 (henvendelse af 14/3-13 fra Forbrugerrådet og DI)

KOM (2012) 0011 – bilag 6 (henvendelse af 14/3-13 fra Dansk Arbejdsgiverforening)

KOM (2012) 0011 – bilag 5 (henvendelse af 21/11-12 fra KL vedr. KL generelle holdning til forordningen)

KOM (2012) 0011 – bilag 1 (henvendelse fra FEDMA (Den Europæiske forening for direkte og interaktiv markedsføring) vedr. Kommissionsforslaget)

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 1

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 2

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 3

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)
Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 305 FO, forhandlingsoplæg forelagt 29/11-13)

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 2, behandlet i EUU 4/10-13)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Udkast til rådskonklusioner om retssystemer i den Europæiske Union

– *Vedtagelse*

KOM (2013) 0160

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 209)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

12. 2014 - Justice scoreboard

– *Præsentation af Kommissionen*

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 215)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

13. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger*

– *Status*

KOM (2012) 0010

Rådsmøde 3298 – bilag 1 (samlenotat side 220)

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 446, senest behandlet i EUU 30/11-12 – ingen omtale)

Justitsministeren: Som bekendt er forordningsforslaget en del af den databeskyttelses-pakke, som Kommissionen fremsatte i januar 2012. Pakken indeholder ud over forslaget til en forordning, som skal gælde generelt for den offentlige og private sektor, også et direktivforslag, som skal gælde for politi- og justitsområdet. Begge forslag er på rådsmødedagsordenen, men jeg vil i forelæggelsen koncentrere mig om forordningsforslaget. Forordningsforslaget har som bekendt været forelagt her i udvalget ganske ofte til orientering og blev senest forelagt i november 2013 med henblik på forhandlingsoplæg.

Jeg kan oplyse, at der på rådsmødet i december sidste år ikke blev opnået enighed om det såkaldte one stop shop-princip for tilsynsmyndigheder. Baggrunden herfor var hovedsagelig, at Rådets Juridiske Tjeneste i forbindelse med forberedelserne af rådsmødet såede tvivl om hjemmelen til modellen. Endvidere såede tjenesten tvivl om, hvorvidt modellen var i overensstemmelse med retten til effektive retsmidler, som bl.a. er sikret i den europæiske menneskerettighedskonvention. På baggrund af denne udmelding fra Rådets Juridiske Tjeneste var der enighed i ministerkredsen om, at spørgsmålet skulle drøftes yderligere på teknisk niveau. Disse drøftelser er fortsat i gang.

For det første når det gælder forhandlingerne under det nuværende græske formandskab, kan jeg oplyse, at databeskyttelsespakken også her er en hovedprioritet. Dette giver sig udslag i mange arbejdsgruppemøder, ligesom forordningsforslaget blev drøftet på det uformelle rådsmøde i Athen i januar 2014. På rådsmødet i næste uge er der lagt op til en orienterende drøftelse af visse emner i forslaget. For så vidt angår de konkrete spørgsmål på rådsmødet, har formandskabet for det første lagt op til en drøftelse af forordningens territoriale anvendelsesområde, som følger af artikel 3. Artikel 3 lægger bl.a. op til, at forordningen i visse tilfælde skal gælde for dataansvarlige, som ikke er etableret i EU. Fra dansk side har vi tidligere gjort opmærksom på, at forordningens eventuelle ekstraterritoriale anvendelsesområde vil kunne medføre problemer i den praktiske anvendelse, især i forhold til håndhævelse. Men hvis det på rådsmødet viser sig, at der er bred opbakning til en sådan bestemmelse, vil vi fra dansk side ikke have indvendinger imod.

For det andet har formandskabet lagt op til en drøftelse af kapitel 5 om videregivelse af oplysninger til tredjelande. På det uformelle rådsmøde i Athen pegede en række lande

på, at der er behov for at se nærmere på kapitel 5, som bygger på reguleringen i det gældende direktiv. Der blev peget på, at der var behov for yderligere arbejde på arbejdsgruppeniveau for at overveje eventuelle alternative modeller, herunder hvordan man får et mere smidigt og effektivt system. Danmark vil – i overensstemmelse med det mandat, som er givet her i udvalget – arbejde for, at der sikres et højt beskyttelsesniveau i forbindelse med videregivelse til tredjelande. Samtidig vil vi lægge vægt på, at det i velbegrundede situationer også skal være muligt at videregive oplysninger, hvor tredjelandet ikke har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Kapitel 5 bygger som sagt på de gældende regler i direktivet fra 1995. Vi har grundlæggende ikke indvendinger mod de foreslåede regler.

For det tredje lægger formandskabet op til en drøftelse af bestemmelserne om såkaldt pseudonymisering, dataportabilitet og bestemmelsen om fordelingen af forpligtelser mellem den dataansvarlige og databehandleren. Dette er ganske tekniske spørgsmål, som afspejler de emner, det græske formandskab har fokuseret på. Den danske tilgang er generelt, at vi som udgangspunkt støtter nye rettigheder, men det er yderst vigtigt, at rettighederne også afspejler den rette balance mellem den byrde, der pålægges dataansvarlige, og nytteværdien for den registrerede. Hvad angår dataportabilitet, er vi af den opfattelse, at der fortsat er arbejde, som udestår, herunder i forbindelse med bestemmelsens anvendelsesområde. For så vidt angår pseudonymisering og fordelingen af forpligtelser mellem den dataansvarlige og databehandleren, har vi ingen indvendinger mod forslagene.

Endelig har formandskabet lagt op til en drøftelse af reguleringen af afgørelser, som træffes på baggrund af elektronisk databehandling. Formandskabet ønsker en drøftelse af, om man ønsker at fastholde den gældende regulering, som kendes fra 1995-direktivet, eller om man ønsker en mere indgående regulering af skabelsen og anvendelsen af profiler. Igen er det et ganske teknisk spørgsmål.

Fra dansk side har vi den tilgang, som jeg har redegjort for, nemlig at reglerne om behandling af personoplysninger skal afspejle afvejningen mellem hensynet til beskyttelse af den registrerede og hensynet til, at behandling af personoplysninger finder sted i stort set alle livets forhold. På den baggrund vil jeg på rådsmødet give udtryk for, at vi fra dansk side kan se fordele i, at vi beholder den regulering, vi også kender fra 1995-direktivet.

Karsten Lauritzen henviste til de kritiske hørings svar fra bl.a. Advokatrådet, der advarer mod at gennemføre reglerne som en generel bemyndigelse, hvorefter Justitsministeriet udformer konkrete regler ved bekendtgørelse. Ønsker regeringen sådan en gennemførelse? Karsten Lauritzen formodede, at man ikke delte Landsforeningen af Forsvarsadvokater bekymring for, om nærhedsprincippet er overholdt.

NOT **Justitsministeren** svarede, at forhandlingerne om databeskyttelse først lige er begyndt, og at det var for tidligt at sige noget om det. Hun ville vende tilbage med en skriftlig kommentar til Advokatrådets hørings svar.

Udg. 14. Rapport om bekæmpelse af korruption i EU

– *Præsentation af Kommissionen*

KOM (2014) 0038

Rådsmøde 3298 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

15. Eventuelt

16. Siden sidst

Justitsministeren: Jeg vil gerne afslutningsvis nævne sagen om den europæiske efterforskningskendelse, som udvalget tidligere har hørt om. I forbindelse med den seneste rådsmødeforelæggelse for udvalget oplyste den tidligere justitsminister om status for sagen. Det blev i den forbindelse bl.a. nævnt, at man forventede, at efterforskningskendelsen ville blive vedtaget som et A-punkt på rådsmødet i december. Dette kunne imidlertid ikke nås, men det er dog forventningen, at efterforskningskendelsen bliver endeligt vedtaget som et A-punkt på et rådsmøde inden for meget kort tid – muligvis allerede i næste uge. Som den tidligere justitsminister også redegjorde for, indfører efterforskningskendelsen et nyt, samlet system til indsamling og fremskaffelse af bevismateriale, der befinder sig i en anden medlemsstat. Efterforskningskendelsen vil erstatte de nuværende EU-regler på området. Det drejer sig om en rammeafgørelse om den såkaldte bevissikringskendelse fra 2008 og bestemmelserne om indefrysning af bevismidler i en rammeafgørelse fra 2003. Danmark deltog i begge rammeafgørelser, der blev vedtaget under det gamle, såkaldte tredje søjlesamarbejde, der som bekendt havde karakter af et mellemstatsligt samarbejde. Forslaget om den europæiske efterforskningskendelse er derimod omfattet af det danske retsforbehold.

Som bekendt har der efter Lissabontraktaten været drøftelser om Danmarks stilling, når en retsakt, som vi deltager i, enten ophæves eller erstattes af en ny retsakt, som er omfattet af retsforbeholdet. Der er tale om et kompliceret juridisk-teknisk spørgsmål, som har været drøftet flere gange mellem Danmark, de andre medlemsstater og andre aktører, herunder Rådets Juridiske Tjeneste. Jeg nævner sagen for udvalget i dag blot for at oplyse, at vi fortsat drøfter spørgsmålet med bl.a. Rådets Juridiske Tjeneste. Ifølge Rådets Juridiske Tjeneste vil de gamle regler ikke formelt blive ophævet i forhold til Danmark. Man må dog samtidig forstå Rådets Juridiske Tjeneste således, at hvis Danmark kommer til at stå alene tilbage, vil de gamle regler ikke i praksis få nogen virkning i forhold til Danmark. Det er et kompliceret juridisk-teknisk spørgsmål, som også andre end Rådets Juridiske Tjeneste kan have en mening om, så det er endnu for tidligt at sige, hvordan spørgsmålet løses. Det er ikke desto mindre min forhåbning, at vi snart har en afklaring. Jeg vil naturligvis orientere udvalget herom ved førstkommende lejlighed.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3303 (transport, telekommunikation og energi – transportdelen) den 14. marts 2014

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af det interoperable EU-dækkende eCall-system

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0315

Rådsmøde 3303 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 338, senest behandlet i EUU 29/11-13)

Justitsministeren: Jeg vil kort orientere om en sag, som er på den foreløbige dagsorden for rådsmødet for transport, telekommunikation og energi den 14. marts, hvor transportministeren deltager. Det drejer sig om forslag til afgørelse om indførelse af det såkaldte eCall-system i køretøjer. Transportministeren har tidligere orienteret udvalget om Kommissionens samlede eCall-strategi. Det skete på udvalgets møde den 29. november 2013. ECall er et system, som gør det muligt at foretage alarmopkald (112-opkald) direkte fra et køretøj til alarmcentralen. I tilfælde af alvorlig ulykke sikrer eCall-systemet, at der automatisk overføres oplysninger om ulykkesstedet til alarmcentralen, hvorefter der etableres en forbindelse mellem køretøjet og centralen. Den del af eCall-strategien, som hører under mit ansvarsområde, vedrører reglerne for alarmberedskabets modtagelse og håndtering af eCall. Sagen forelægges også i dag til orientering for udvalget.

Efter Kommissionens forslag påhviler det medlemsstaterne at sørge for, at alarmcentralerne er parate til at modtage eCall senest den 15. oktober 2015. Medlemsstaterne er generelt positive over for forslaget, som efter Kommissionens vurdering vil kunne reducere antallet af dræbte i trafikken med mellem 1 og 10 pct. afhængigt af befolkningstætheden og infrastrukturen i de enkelte lande. Under forhandlingerne i Rådet har en række medlemsstater dog støttet formandskabets forslag om at udskyde implementeringsfristen. Herudover er der stillet spørgsmål til, hvordan det sikres, at opkald, der ikke kan betragtes som nødopkald, kan filtreres fra af alarmcentralen. Det er planen, at der skal indledes trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet om sagen i næste uge. På trods af enkelte uoverensstemmelser er det formandskabets forventning, at der kan opnås enighed med Parlamentet om en hurtig førstelæsningsløsning. Hvis det ikke lykkes at opnå enighed under de indledende trilogforhandlinger, vil sagen i stedet blive forelagt til generel indstilling på transportrådsmødet den 14. marts 2014.

Jeg kan oplyse, at Trafikstyrelsen og Rigspolitiet i øjeblikket deltager i et såkaldt pre-deployment-projekt om eCall, hvor formålet er at opgradere alarmcentralerne til at kunne modtage og håndtere eCall. I Danmark er vi derfor allerede ganske langt med implementeringen af systemet.

Da forslaget forventes at være med til at reducere antallet af dræbte og alvorligt tilskadekomne i trafikken, er vi fra dansk side generelt positivt indstillet over for forslaget.

7. Siden sidst

Justitsministeren: Helt afslutningsvis vil jeg gerne orientere om endnu en sag på transportområdet, som nærmer sig sin afslutning. Sagen drejer sig om et forordningsforslag om ændring af kontrolapparatforordningen og køre- og hviletidsforordningen. Den nye forordning har til formål at forbedre det nuværende kontrolapparatsystem med henblik på at sikre en bedre håndhævelse af køre- og hviletidsreglerne og mindske unødvendige administrative byrder for bl.a. transportvirksomheder. Der er tale om en sag, som udvalget flere gange tidligere har fået forelagt. Udvalget har således givet opbakning til forhandlingsmandatet i sagen på udvalgets møder den 9. december 2011 og den 22. juni 2012. Udvalget modtog også en orientering om sagen forud for vedtagelse af rådets politiske enighed om sagen på rådsmødet for transport, telekommunikation og energi den 29. oktober 2012. På baggrund af de efterfølgende forhandlinger vedtog Rådet en førstelæsningsholdning på et rådsmøde den 15. november 2013. Denne holdning har Europa-Parlamentet den 15. januar 2014 tilsluttet sig.

Forordningen er for ganske nylig underskrevet og nu netop trådt i kraft. Jeg er rigtig godt tilfreds med, at vi gennem forhandlingerne har kunnet fastholde de for Danmark centrale punkter. Det gælder bl.a. det forhold, at forordningen generelt ikke er til hinder for gebyrfinansiering eller anden form for egenbetaling. Men jeg er i særdeleshed glad for, at det gennem forhandlingerne er blevet fastholdt, at forordningen ikke er til hinder for, at en medlemsstat udsteder førerkort til en fører, som har sin sædvanlige bopæl på en del af medlemsstatens territorium, hvor EU-reglerne ikke finder anvendelse. Det er også baggrunden for, at jeg har fundet anledning til at nævne sagen for udvalget på nuværende tidspunkt. Den relevante bestemmelse betyder nemlig, at der kan udstedes førerkort til førere fra Færøerne eller Grønland, således at personer derfra kan arbejde som chauffører inden for brancher omfattet af køre- og hviletidsreglerne på lige fod med andre i EU. Det er noget, som vi fra dansk side har arbejdet ganske aktivt for under forhandlingerne, bl.a. ved dialog med kommissær og vicepræsident for Kommissionen Siim Kallas med Europa-Parlamentets ordfører på sagen og med de relevante formandskabslande. Reglerne i den nye forordning vil finde anvendelse 2 år efter forordningens ikrafttræden med undtagelse af enkelte regler, der finder anvendelse allerede efter 1 år. Jeg er sikker på, at udvalgets medlemmer – ligesom jeg – er godt tilfredse med det opnåede resultat.

Formanden bad ministeren oversende noget skriftligt om kørehviletidsbestemmelserne, da hun ikke havde kunnet følge med i den mundtlige forelæggelse.

NOT **Justitsministeren** ville gerne sende en skriftlig redegørelse og pointerede, at det, man kæmper for fra dansk side, er, at borgere, som er hjemmehørende i Grønland og Færøerne, også har ret til at køre i andre lande.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3297 (miljø - klimadelen) den 3. marts 2014

Formanden bød klima-, energi- og bygningsministeren velkommen i sin nye funktion.

Klima-, energi- og bygningsministeren forelagde tre sager, hvoraf den ene var på dagsordenen for det forestående miljørådsmøde den 3. marts 2014, og de to andre sager var til tidligt forhandlingsoplæg. Han henviste til det fremsendte opdaterede notat.

FO 1. Meddelelse fra Kommissionen om en ramme for EU's klima- og energipolitikker i perioden 2020-2030

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0015

Rådsmøde 3297 – bilag 3 (revideret samlenotat)

KOM (2014) 0015 – bilag 1 (henvendelse af 21/2-14 fra BioRefining Alliance m.fl.)

KOM (2014) 0015 – bilag 2 (henvendelse af 27/2-14 fra Vindmølleindustrien vedr. EU's klima- og energipolitikker 2020-2030)

EU-note (13) – E 12 (EU-note af 20/2-14 om ny klimapakke)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Første punkt på dagsordenen er en politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020 til 2030. Rammen er en del af den pakke, som Kommissionen fremsatte den 22. januar. Vi vil på miljørådsmødet have en politisk drøftelse af Kommissionens forslag. Denne drøftelse vil forberede stats- og regeringschefernes drøftelse på mødet i Det Europæiske Råd senere i marts. Jeg forelægger derfor i dag 2030-rammen til forhandlingsoplæg.

Kommissionens udspil består af følgende elementer:

- Et mål om reduktion af EU's drivhusgasudledninger med 40 pct. i 2030 sammenlignet med 1990
- Et mål om mindst 27 pct vedvarende energi i 2030, som er bindende på EU-niveau
- I modsætning til den nuværende periode fra 2013-20 foreslår Kommissionen ikke noget mål for energieffektivitet.

FO Regeringen støtter i lighed med en række andre lande et bindende mål for reduktion af EU's interne drivhusgasudledninger på mindst 40 pct. i 2030. Danmark vil således gå sammen med de klimaambitiøse lande som f.eks. Tyskland, Frankrig, Italien og UK. Regeringen arbejder for en ambitiøs, grøn klima- og energipolitik i EU. EU skal bevæge sig mod opfyldelse af målsætningen om, at de industrialiserede lande reducerer deres samlede drivhusgasudledninger med 80-95 pct. i 2050 i forhold til 1990.

Mindst 40 pct. i 2030 er et ambitiøst – men også realistisk – mål, der endvidere kan føre til dansk udvikling af nye og billigere reduktionsteknologier, som der vil opstå et betydeligt marked for. Regeringen vil samtidig lægge vægt på, at der sikres en acceptabel byrdefordeling, som tager hensyn til landenes samlede indsats og fordelingen af reduktioner mellem kvotesektoren og de ikkekvotebelagte sektorer.

I forhold til målet om vedvarende energi vil regeringen arbejde for, at det bindende EU-mål hæves fra 27 pct. til 30 pct. Regeringen vil endvidere arbejde for en ubureaukratisk og effektiv implementering af VE-målet, bl.a. af hensyn til investorsikkerhed. En øget VE-udbygning vil give ekstra gevinster i form af mindsket afhængighed af energiimport, øget beskæftigelse og teknologisk udvikling. Danmark vil også kunne drage økonomiske og beskæftigelsesmæssige fordele af et øget VE-mål. Regeringen vil desuden arbejde for et bindende mål for energieffektivisering. Den endelige danske holdning vil blive fastlagt i lyset af Kommissionens evaluering i 2014 af energieffektivitetsdirektivet. Der er stadig et stort potentiale for rentable energieffektiviseringer i EU, og realisering af dem vil bidrage med såvel CO₂-reduktioner som bedre forsyningssikkerhed og konkurrenceevne. Endelig vil regeringen kunne støtte tiltag i forhandlingerne til forbedringer af energiinfrastruktur i EU, herunder et mål for udbygningen.

Erling Bonnesen ønskede ministeren tillykke med det nye job og meddelte, at Venstre kunne støtte mandaterne. Regeringens ambitioner på klimaets vegne var fine nok, men man burde også have fokus på konkurrenceevnen, især for energitunge brancher som f.eks. gartnerisektoren. Han spurgte om, hvordan regeringen vil opfylde sine klimaambitioner og samtidig sikre den danske gartnerisektor i dens nuværende størrelse og med dens nuværende eksport. Vil man vente og se, hvordan det går, eller kunne ministeren give et klart tilsagn om at sikre de danske gartneriers konkurrencedygtighed, arbejdspladser og eksport?

Per Clausen havde egentlig troet, at Folketinget var enigt om, at ambitiøse klimamålsætninger i EU understøtter og styrker de dele af dansk erhvervsliv, som allerede har investeret i miljømæssigt fornuftige produktionsmåder. Han troede ikke på, at skærpede EU-regler var et angreb på den danske gartneribranche, og Enhedslisten var tilfreds med, at regeringen er blandt de mest ambitiøse. Nogen må presse på for forbedringer – også gerne ud over de mindst 40 pct. CO₂-reduktion – for der vil være lande, der trækker i den anden retning. Når man i EU kalder en reduktion på 40 pct. for et skridt på vejen til indfrielse af de langsigtede målsætninger for 2050, var det, fordi man havde lagt sig fast på 80 pct. CO₂-reduktion, hvilket er det lavest tænkelige for industrialiserede lande, hvis man skal i nærheden af at indfri 2-gradersmålsætningen. I virkeligheden var ambitionsniveauet altså ikke så højt. Regeringen måtte meget gerne gå længere, hvis det viste sig politisk muligt. Per Clausen opfordrede regeringen til at holde fast i, at EU lægger sig fast på et internt reduktionsmål, hvis det kom under pres. Han var glad for, at regeringen gik efter et højere VE-mål end det, Kommissionen havde lagt op til, selv om 30 pct. ikke er meget i forhold til de langsigtede mål. Efter hans mening burde regeringen derfor arbejde for at fastholde ordet mindst foran de 30 pct. Per Clausen fandt det godt, at man ville følge op på energieffektiviteten, og fornuftigt, at man ikke lægger sig fast på noget, før Kommissi-

onens rapport er kommet. Han syntes til gengæld, det var problematisk, at der ikke var lagt op til nationalt bindende VE-mål for 2030, for det gjorde det usandsynligt, at man kommer over EU-målet. Flere danske erhvervsvirksomheder havde ønsket nationale mål, og Per Clausen mente, at en mere ambitiøs linje i EU kunne skabe arbejdspladser og forbedre konkurrenceevnen i Danmark.

Mikkel Dencker meddelte, at Dansk Folkeparti ikke kunne tilslutte sig forhandlingsoplægget. At øge drivhusgasreduktionsmålene yderligere ville give en fordyrelse og en belastning for husholdninger og erhvervsliv.

Lisbeth Bech Poulsen mente som Per Clausen, at det var godt at se regeringen gå efter et højere VE-mål, selv om 30 pct. i Socialistisk Folkepartis optik ikke var nok. Hun ville derfor gerne støtte op om, at der fortsat skal stå mindst 30 pct. SF mener modsat Dansk Folkeparti, at ambitiøse klimamålsætninger er i Danmarks interesse, også fordi det kan styrke nogle danske virksomheder.

Steen Gade bemærkede, at denne diskussion, der var helt afgørende for de næste 15 års klimainsats og for Danmarks handlemuligheder, finder sted uden den helt store opmærksomhed fra offentligheden. Han var glad for, at regeringen ikke fandt Kommissionens udspil godt nok, og opfordrede ministeren til at arbejde så aktivt som muligt på de skitserede indsatsområder. Dansk Folkeparti mente, forslaget var for skrap, men Steen Gade mente faktisk, at det kunne ende med at blive for slapt. Derfor var det vigtigt at arbejde for et reduktionskrav på mindst 40 pct., også i lyset af forhandlingsoplægget om kvoteopstramning, der var så svagt, som det kunne være.

Klima-, energi- og bygningsministeren svarede Erling Bonnesen, at han ikke opfattede forhandlingsoplægget som direkte relateret til gartnerne på Fyn. Der var nogle betragtninger om EU's eksterne konkurrenceevne, men de nævnte tiltag var rammevilkår, der vil gælde for alle lande og dermed ikke forrykke konkurrencesituationen EU-landene imellem. Der var desuden iværksat en stribe tiltag til at sikre europæiske virksomheders konkurrenceevne uden for EU, eksempelvis i cementbranchen og andre energiintensive brancher. I forlængelse af de to rådsmøder skulle han tale med EU's konkurrencekommissær, og her ville den verserende sag om danske gartnerier sandsynligvis blive bragt på bane, men det havde ikke noget med forhandlingsoplægget at gøre. Man skulle bare drøfte, hvordan de tilskud, der ved sidste vækstpakke blev tildelt gartnerierne, kunne effektiviseres. Ministeren delte Erling Bonnesens bekymring for denne sektor.

Ministeren noterede sig, at Dansk Folkeparti ikke kunne støtte forhandlingsoplægget, men understregede, at regeringen ikke mener, at danske virksomheders konkurrenceevne vil blive dårligere af 2030-pakken, da danske virksomheder generelt har en lavere CO₂-intensitet end deres europæiske konkurrenter. En ambitiøs klima- og miljøpolitik er altså ikke en entydig ulempe. Og der er foranstaltninger, der forhindrer, at de mest energitunge virksomheder bliver udkonkurreret af virksomheder uden for EU, gentog han. Danmark har eksportspecialisering inden for vedvarende energi og energieffektiv tekno-

logi, og de industrier er afhængige af et højt globalt og europæisk klima- og miljøpolitisk ambitionsniveau.

Ministeren svarede Per Clausen, at han havde noteret sig, at Enhedslisten er tilfreds med, at regeringen er ambitiøs. Han bekræftede, at EU forfølger den lavest tænkelige ambition i forhold til de mål, der skal opnås for at hindre den klimaudvikling, man er så bekymret for. Det ville være en stor sejr for regeringen at få Kommissionens udspil til VE-andelen fra 27 pct. op til 30 pct. Ministeren havde samme dag haft et møde med klimakommissær Connie Hedegaard for at tage hul på løjerne. I sig selv ville det være en sejr at ende på 30 pct., for regeringen stod alene med det mål og ville ikke arbejde for at nå længere end det. Han havde noteret sig, at Per Clausen fandt det problematisk, at der ikke er en byrdefordeling på VE-målene, men ministeren vurderede, at det ikke var realistisk, og ville derfor lægge sine kræfter i at forhandle VE-andelen så meget op som muligt. Ministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen, at han af samme grund ikke ville arbejde for at få ordet mindst ind, selv om han var enig i betragtningen om, at et højere ambitionsniveau kunne styrke danske erhvervsliv.

Ministeren havde drøftet bekymringen for, at VE-målet uden national byrdefordeling bare bliver et stykke papir, når det ikke er byrdefordelt, med klimakommissæren, og regeringen ville arbejde for, at governmentstrukturen udmøntes på en fornuftig og effektiv måde. Det var lidt upræcist angivet, hvad den mekanisme, der skal sikre, at man når målene, går ud på, men at der var tale om en rådgivende og støttende funktion, der skal sikre, at landene opfylder VE-målene. Det var et svagt punkt, og regeringen ville arbejde aktivt for at forbedre det.

Regeringen regnede med at kunne få nogle referencer til energieffektivisering ind i sluterklæringen fra DER-mødet.

Erling Bonnesen glædede sig over, at ministeren ville følge op på kompensationsordningen. Han var med på, at gartneriernes vilkår ikke som sådan var en del af forhandlingsoplægget. Han nævnte dem bare som eksempel, fordi han savnede en tilgang til virksomheders konkurrenceevne, der var lige så stålfast som til klimamålene. Tiden var ikke til forringelse af konkurrenceevnen, hverken på europæisk eller nationalt niveau.

Per Clausen fandt det ærgerligt, at man i sidste vækstpakke fik skruet en støtteordning til gartnerierne sammen, der ifølge EU-reglerne er konkurrenceforvridende, men det handlede mere om forligspartiernes manglende evne til at lave lovgivning, der harmonerer med EU-lovgivningen, end om dagens dagsorden. Han spurgte, om ministeren kunne bekræfte, at ambitionsniveauet i Kommissionens forslag og i regeringens forhandlingsoplæg er at opnå den mindst tænkelige reduktion for industrialiserede lande, hvis man skal leve op til 2-gradersmålsætningen. Man kunne altså ikke skrue mere ned for det klimamæssige ambitionsniveau og måtte derfor finde andre måder at tilgodese konkurrenceevnen på.

Steen Gade mente, at det var vigtigt at sikre, at målsætningen for vedvarende energi opfyldes. Den nuværende målsætning opfyldes ved, at hvert land har sit mål. Men det dropper man, så det fremover vil være EU, der på et overordnet niveau er forpligtet, uden at man ved, hvad det kræver af de enkelte lande. Steen Gade var derfor tilfreds med, at regeringen arbejder for at få et håndtag i beslutningen, så man kan rejse diskussionen om bindende energieffektiviseringsmål, når der skal laves en evaluering af energispareindsatsen.

Klima-, energi- og bygningsministeren ville gerne drøfte gartneriernes forhold uden for Europaudvalget. Han var enig med Erling Bonnesen i, at konkurrenceevnen er vigtig, og henviste til det håndslag, som partierne bag klimaloven havde givet hinanden på, at den grønne omstilling skal skabe og ikke koste job. Der var i forhandlingsoplægget til 2030-målsætningerne ikke noget, der burde forringe Danmarks konkurrenceevne over for andre EU-lande eller den øvrige verden. Per Clausens drilleri om forligspartierne evne til at lave tiltag, der kan overholde EU-retten, ville han lade passere upått. Ministeren bekræftede, at ambitionsniveauet var det lavest tænkelige, hvis man ville nå målsætningen om at undgå for høje temperaturstigninger.

Formanden konkluderede, at der var opbakning til forhandlingsoplægget, idet kun Dansk Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

FO 2. Kommissionens forslag om at indfører en markedsstabiliserende reserve for EU's system for handel med CO₂-kvoter

– Tidlig forelæggelse

KOM (2014) 0020

Rådsmøde 3297 – bilag 1 (sammenfatning side 12)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Det næste punkt omhandler Kommissionens forslag til en markedsstabiliserende kvotereseve for EU's system for handel med CO₂-kvoter. Sagen forelægges med henblik på tidligt forhandlingsoplæg, bl.a. fordi sagen forventes drøftet på stats- og regeringschefsniveau i forbindelse med 2030-diskussionen ved Det Europæiske Råd i marts.

Kvotepriisen i EU's system for handel med CO₂-kvoter er faldet til et meget lavt niveau. Kvotesystemet giver derfor ikke p.t. særlig stort incitament til at foretage investeringer i klimateknologier. Kommissionen foreslår derfor, at der indføres en markedsstabiliserende kvoteresevemekanisme, som fra 2021 adresserer det store historiske kvoteoverskud i EU's kvotehandelssystem og samtidig modvirker eventuelle nye fremtidige kvoteoverskud. Mekanismen er tiltænkt en prisudjævnende effekt på det lange sigt. I praksis vil forslaget medføre gradvis automatisk overførsel af kvoter til reserven. Kvoterne tilbageføres automatisk fra reserven også efter forud fastlagte kriterier. Forslaget medfører ikke permanent reduktion af kvotemængden, men udskyder aktioneringen af kvoter til senere.

FO Regeringen mener, at EU's kvotemarked bør styrkes ved strukturelle reformer, f.eks. en permanent annullering, der kan skabe langsigtede investeringshorisonter for europæiske virksomheder. Regeringen hilser forslaget velkommen som et udgangspunkt for de kommende forhandlinger. I lyset af usikkerheden om forslagets indvirkning på kvotepriisen vil regeringen lægge vægt på, at Kommissionen nærmere dokumenterer kvoteresevens effekt på kvotepriisen. Regeringen vil samtidig i forhandlingerne lægge vægt på, at den foreslåede reservemekanisme bør strammes op, så den får størst mulig effekt på kvotepriisen – f.eks. gennem tidligere ikrafttrædelse af reserven, overflytning af flere kvoter til reserven og strammere regler for tilbageførelse af kvoter. Regeringen vil i den sammenhæng også lægge vægt på, at alle EU-lande bidrager til reserven, jf. deres andel af auktionskvoter, som foreslået af Kommissionen.

Erling Bonnesen spurgte, hvad kvoteresever ville betyde for virksomheders konkurrenceevne og for private husholdninger.

Per Clausen mente, at det, Kommissionen foreslår, både er for lidt og for sent. Han var tilfreds med, at regeringen forsøger at forbedre og fremrykke tiltagene, men tvivlede på, at kvotesystemet kunne reddes og blive en fornuftig del af EU's klimapolitik.

Mikkel Dencker meddelte, at Dansk Folkeparti ikke kunne tilslutte sig forhandlingsoplægget, fordi det vil belaste erhvervslivet at hæve kvotepriisen, så det bliver sværere at

konkurrere med virksomheder uden for unionen. Det så partiet som en skadelig ordning og en ekstra skat på produktion.

Steen Gade kaldte kvotesystemet for det svageste punkt i EU's klima- og energipolitik. Hvis det ikke strammes mere op, risikerer man, at CO₂-reduktionen kun bliver på 35 pct. og ikke 40 pct. Derfor støttede Steen Gade ethvert forsøg på opstramning, også dem, man ikke nødvendigvis kunne få helt i hus i DER. F.eks. kunne man tilføje nogle sætninger om opfølgning, tidsfrister osv.

Klima-, energi- og bygningsministeren sagde, at selv om Enhedslisten mente, at indsatsen for kvotesystemet var for lidt og for sent, takkede han for opbakningen. Han sagde til Steen Gade, at han ville arbejde som en lille hest for, at det ikke skulle blive for slapt. Der var risiko for, at CO₂-reduktionen i praksis bliver på 35 og ikke 40 pct.. Men hvis virksomheder bruger alle de eksisterende kvoter frem mod 2030-2031, vil kvotepriserne stige markant. Regeringen troede på, at virksomhedernes fremsynethed vil forhindre, at man først i sidste øjeblik skruer ned for udledningerne.

Steen gade takkede for de tilfredsstillende svar, men indvendte, at man også kunne forestille sig, at virksomhederne ville bruge løs i håbet om, at politikerne ville trække i land. Det er set før, og der er mulighed for at lave et nyt backloadingsystem mellem 2020 og 2030. Det kan sikre, at reduktionen kommer over de 35 pct., men ikke at man når de 40 pct. Steen Gade opfattede det som nødvendigt at stramme op – at finde en metode, nogle processer, procedurer, tidsplaner el.lign., som forhindrer, at man ender med at droppe det. Det var så trist, at kvotesystemet ikke virker, når det faktisk godt kunne. Det vil først give en ordentligt pris på CO₂ midt i 2020'erne – hvis man er heldig. Måske skulle man tage ved lære af de syv regioner i Kina, der er ved at indføre kvotesystemer. Det er lidt absurd, at Europa ikke gider få et system, der netop er udtænkt i Europa, til at virke. Steen Gade appellerede til, at problemstillingen bliver ført frem, og til, at statsministeren også ville forstå det.

Klima-, energi- og bygningsministeren svarede, at han håbede, man kunne få kvotesystemet op at køre. Hvis det lykkes for kineserne at få et kvotesystem indført, ville det glæde ham, at det finder anvendelse andre steder end Europa.

Formanden konkluderede, at der var opbakning til forhandlingsoplægget, idet kun Dansk Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

- FO**   **3. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Dohaændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (Ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen)**
– Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0768

Forslag til ændringer af EU forordning nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af 2. forpligtelsesperiode for Kyoto-protokollen

– Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0769

Rådsmøde 3297 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Den tredje sag, jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er Kommissionens forslag til EU's ratifikation af Kyoto-protokollens anden forpligtelsesperiode for årene 2013-2020 og herunder forslaget til ændring af den såkaldte overvågningsmekanisme. Kommissionen præsenterede forslaget i november 2013. Forslaget er ikke på dagsordenen til miljørådsmødet, men jeg forelægger i dag sagen til forhandlingsoplæg, da tingene kan bevæge sig hurtigt i denne sag.

EU tilsluttede sig i 2012 i Doha Kyoto-protokollens anden forpligtelsesperiode, og det næste skridt er en ratifikation af aftalen. For perioden 2013-2020 forpligter EU sig til at reducere drivhusgasudledningerne med 20 pct. i forhold til 1990. Dette mål flugter med EU's interne mål, som vi har vedtaget i klima- og energipakken i 2008. Ratifikationen vil derfor ikke betyde, at EU skal levere flere reduktioner i perioden end de reduktioner, vi allerede har planlagt. EU vil som i første Kyotoperiode fra 2008 til 2012 opfylde forpligtelsen i fællesskab. Endelig vil ratifikationen ikke påvirke de eksisterende europæiske rammer omkring klimaindsatsen. Når EU har ratificeret aftalen, vil de enkelte medlemsstater efterfølgende skulle ratificere i en national proces. For at man rent teknisk kan håndtere overgangen fra første til anden forpligtelsesperiode og sikre, at EU's og FN's systemer kan tale sammen, skal der foretages en række ændringer i overvågningsmekanismen. Det er bl.a. beslutninger om bogføring og forvaltning af Kyotoenheder i overgangsperioden mellem den første og anden forpligtelsesperiode.

FO Regeringen støtter Kommissionens forslag til ratifikation og lægger vægt på, at det sker på en måde, der ikke kompromitterer miljøhensyn og den samlede reduktionsindsats i EU. Regeringen er positiv over for ændringsforslaget til overvågningsmekanismen og støtter, at Kommissionen foretager de nødvendige tekniske ændringer i tæt dialog med nationale eksperter.

Steen Gade pointerede, at den fortsatte ratifikation af Kyoto-protokollen er nødvendig og fundamental for forhandlingerne om en ny global klimaaf tale på klimakonferencen i Paris om 1½ år.

Per Clausen ville ikke modarbejde Doha-aftalen, men bare sige, at med de meget begrænsede resultater, man har opnået i FN-sporet, er man ikke i nærheden af at sikre, at 2-gradersmålsætningen bliver overholdt.

Klima-, energi- og bygningsministeren var enig i dette synspunkt..

Formanden konkluderede, at der var opbakning til forhandlingsoplægget, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 3299 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 4. marts 2014

FO 1. Meddelelse fra Kommissionen om en ramme for EU's klima- og energipolitikker i perioden 2020-2030

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0015

Rådsmøde 3299 – bilag 2 (revideret samlenotat)

KOM (2014) 0015 – bilag 1 (henvendelse af 21/2-14 fra BioRefining Alliance m.fl.)

KOM (2014) 0015 – bilag 2 (henvendelse af 27/2-14 fra Vindmølleindustrien vedr. EU's klima- og energipolitikker 2020-2030)

EU-note (13) – E 12 (EU-note af 20/2-14 om ny klimapakke)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Første punkt på dagsordenen er en politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020 til 2030. Denne sag har vi netop drøftet i forbindelse med min forelæggelse af miljørådsmødet, hvor sagen var på med henblik på forhandlingsoplæg. Jeg vil derfor blot nævne nu, at vi også på energirådsmødet skal have en politisk drøftelse af 2030-rammen.

2. Meddelelse fra Kommissionen om energipriser og omkostninger

– Politisk drøftelse

KOM (2014) 0021

Rådsmøde 3299 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Jeg vil nu forlægge det andet dagsordenpunkt om Kommissionens meddelelse om energipriser og omkostninger. Jeg skal henvise til det fremsendte notat. Kommissionen har som opfølgning på mødet i Det Europæiske Råd i maj 2013 udarbejdet en rapport om energipriser og omkostninger. Baggrunden var især en vis bekymring for udviklingen i energipriserne og konkurrenceevnen over for USA.

Jeg vil gerne fremhæve et par centrale og interessante elementer i meddelelsen. For det første er der tale om ret begrænsede stigninger i el- og gaspriserne, når der tages højde for inflationen. Stigningerne skyldes primært udviklingen i afgifter og netomkostninger og ikke omkostninger til vedvarende energi eller klimatiltag. For det andet er der sket store prisfald i USA som følge af boomet i produktionen af skifergas i USA, og det har ført til, at industriens el- og gaspriser i EU nu ligger væsentligt højere end i USA. Prisforskellene skyldes altså ikke store prisstigninger i EU. For det tredje er det vigtigt at huske, at det afgørende for både husholdningerne og industrien ikke er energipriserne alene, men den samlede energiregning. Tallene i meddelelsen viser, at der har været en betydelig forbedring af energieffektiviteten i husholdningerne over perioden 2008-2011. Også for industrien er energieffektiviteten løbende forbedret.

Udviklingen i industriens konkurrenceevne er vigtig for vækst og beskæftigelse, og de stigende forskelle i energipriserne mellem EU og USA er en udfordring for de energiintensive virksomheders konkurrenceevne. Det er dog positivt, at EU's industri til en vis grad har kunnet kompensere for prisforskellene gennem forbedringer af energieffektiviteten, og at der fortsat er store potentialer. Det er i øvrigt helt i tråd med analyserne fra Det Internationale Energiagentur, IEA.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens konklusioner og anbefalinger i meddelelsen og finder, at den udgør et godt grundlag for den videre debat. På rådsmødet vil regeringen derfor bakke op om Kommissionens meddelelse og i debatten lægge vægt på, at det bedste svar på udfordringerne vil være at fortsætte den hidtidige linje med vægt på energieffektivisering, øget konkurrence på liberaliserede el- og gasmarkeder i EU og sikring af en fortsat udbygning med vedvarende energi. Alt dette skal ske så omkostningseffektivt som muligt. Og her er regeringen helt på linje med Kommissionen. Herved vil vi kunne høste de langsigtede gevinster i form af bl.a. klimaeffekter, grøn vækst og øget forsyningssikkerhed. Vi vil samtidig få gavn af de kortsigtede gevinster i form af øgede investeringer og beskæftigelse. Endelig vil vi opnå stabilitet og forudsigelige rammer, der er afgørende for erhvervsliv og investorer.

Per Clausen bad ministeren bekræfte, at EU's gennemgang af elpriserne viser, at Danmark er dyrest for almindelige elforbrugere, men at industriens elpriser ligger omkring og

formentlig under gennemsnittet. Han fandt derfor debatten om elpriser i Danmark lidt virkelighedsfjern.

Klima-, energi- og bygningsministeren bekræftede dette.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger under dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger under dette punkt.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 3303 (transport, telekommunikation og energi – transportdelen) den 14. marts 2014

Transportministeren gennemgik dagsordenen for rådsmødet for EU's transportministre den 14. marts 2014. Der var i alt fem sager på dagsordenen på rådsmødet, hvoraf den ene var forslaget til en afgørelse om indførelse af det interoperable EU-dækkende eCall-system, som justitsministeren forelagde. De fire resterende sager blev forelagt til orientering.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 881/2004 (Agenturforordningen)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0027

Rådsmøde 3303 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 188 (side 333, senest behandlet i EEU 29/11-13)

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 39 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 4/10-13)

Transportministeren: Første sag, jeg forelægger, er agenturforordningen. Forslaget er en del af fjerde jernbanepakke og er sat på rådets dagsorden til en generel indstilling. Sagen blev forelagt udvalget til forhandlingsoplæg i oktober 2013. Med forslaget vil Det Europæiske Jernbaneagentur (ERA) ændre status og blive en egentlig europæisk jernbanemyndighed med udvidede kompetencer og flere opgaver. Generelt støtter jeg forslaget. Under forhandlingerne i Rådet har man fra dansk side særlig været opmærksom på, at forslaget ikke skaber flere barrierer og mere bureaukrati. Fra dansk side har der også været fokus på, at grænsefladen mellem agenturets og de nationale sikkerhedsmyndigheders kompetencer skulle defineres mere klart, og det skulle være mere klart, hvordan opgaverne skal finansieres, for at undgå unødigt bureaukrati og omkostninger for virksomhederne. Derfor er jeg glad for, at der er lagt en klar linje for samarbejdsaftaler mellem agenturet og de nationale myndigheder, og at medlemsstaterne får gode muligheder for at fortsætte med at anvende deres kompetencer mod til gengæld at få indflydelse på gebyrfordelingen mellem agentur og nationale myndigheder. Samlet set er jeg tilfreds med resultatet af forhandlingerne og med den generelle indstilling.

2. Forslag til Rådets forordning om oprettelse af fællesforetagendet Shift2Rail

– Vedtagelse

KOM (2013) 0922

Rådsmøde 3303 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Transportministeren: Næste sag er forordning om etablering af fællesforetagendet Shift2Rail, som er et initiativ i tilknytning til forskningsprogrammet Horizon 2020. Forslaget er sat på Rådets dagsorden til vedtagelse. Shift2Rail skal være et offentlig-privat forskningspartnerskab, et såkaldt JTI (Joint Technology Initiative) mellem EU-Kommissionen og jernbanesektoren. Formålet med Shift2Rail-forslaget er overordnet at bidrage til at reducere de samlede omkostninger i jernbanesektoren. Formålet er ligeledes at skabe forøget kapacitet for tog, metroer og sporvogne og at bidrage til at forbedre rettidigheden i jernbanesektoren. Dette skal ske via en øremærket forskningsindsats. Shift2Rail skal bidrage til at fjerne de tekniske barrierer, der i dag udgør begrænsninger for jernbanen som f.eks. begrænset interoperabilitet. Fællesforetagendet Shift2Rail skal derudover bidrage til at fremtidssikre den europæiske jernbaneindustri internationale konkurrenceevne. Ordningen bidrager med 450 mio. euro fra EU's budget frem til 2020 og et tilsvarende beløb fra jernbaneindustrien til jernbanerelateret forskning og udvikling. Jeg er tilfreds med, at der på denne måde kommer til at ske en styrkelse af transportforskningen generelt. Medlemslandene vil være repræsenteret i en medlemsstatsgruppe, der har en rådgivende funktion. På den måde vil landene have mulighed for at påvirke programmet, hvilket jeg er tilfreds med. Danmark har i forhandlingerne talt for, at det skal være nemmere for mindre virksomheder at blive en del af samarbejdet i en form for konsortier, hvor små og mellemstore virksomheder går sammen. Dermed bliver det nemmere for danske virksomheder at blive en del af programmet. Jeg er glad for det samlede resultat, som Rådet er kommet frem til.

4. Meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet - "En fælles indsats for konkurrencedygtig og ressourceeffektiv bytrafik"

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0913

Rådsmøde 3303 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 17)

Transportministeren: Den næste sag, jeg vil fremlægge, er Kommissionens meddelelse om bæredygtig trafik i byerne. Forslaget er sat på Rådets dagsorden til en politisk drøftelse. Med denne meddelelse opfordrer Kommissionen medlemslandene til at tage initiativ til at fremme bæredygtig bytrafik – og ikke overlade det til byerne selv. Danmark arbejder allerede meget med bæredygtig mobilitet i byerne. Vi har metro, letbaner på vej, rigtig god bybusdækning og supercykelstier. Og vi arbejder videre på at reducere trængslen. Regeringen er generelt enig i nødvendigheden af at reducere trængslen i byerne og tager Kommissionens meddelelse til efterretning.

5. Forslag til forordning om ændring af forordning 718/1999 om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0621

Rådsmøde 3303 – bilag 3 (supplerende samlenotat side 21)

Transportministeren: Næste sag, jeg kort vil nævne til orientering, er forslag til forordning om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten. Forslaget er sat på rådets dagsorden til en generel indstilling. Forslaget vil ikke finde anvendelse i Danmark. Der er bred opbakning i Rådet om forslaget, og regeringen kan tilslutte sig den generelle indstilling.

6. Eventuelt

Transportministeren: Min forgænger udtrykte sin bekymring for Kommissionens ændring i statsstøtteretslig praksis i forhold til finansieringen af store infrastrukturprojekter. Som min forgænger har orienteret udvalget om, har Scandlines klaget til Kommissionen over, at statsgarantimodellen, som anvendes på Øresundsforbindelsen, skulle være ulovlig statsstøtte. Sagen er ikke afgjort endnu, og der er kontakt med forskellige dele af Kommissionen om den. Overordnet set har Kommissionen det synspunkt, at statsgarantimodellen udgør statsstøtte. Kommissionen har argumenteret for, at anlæg og drift af brugerfinansieret infrastruktur er udøvelse af økonomisk aktivitet. Statslig støtte – som f.eks. statsgaranterede lån – er derfor statsstøtte til de statsejede selskaber som anlægger og driver infrastrukturen. Danmark mener dog, at det som hidtil bør være sådan, at anlæg og drift af vej- og baneinfrastruktur er en myndighedsopgave, som nationalstaterne i EU suverænt skal kunne varetage – uanset om der er tale om skatte- eller brugerfinansieret infrastruktur. Hvis Kommissionen holder fast i sit synspunkt, vil det betyde, at den skal godkende statsgarantimodellen, og at det vil gælde for fremtidige projekter. I forbindelse med en godkendelse kan Kommissionen stille vilkår, der kan få betydning for projekternes økonomi, f.eks. ved at kræve, at garantien begrænses i tid eller omfang. Kommissionens tilgang kan derfor også blive en udfordring for Femern Bælt-projektet, der også planlægges bygget med statsgarantimodellen. Bekymringen er, at det vil gøre det svært for EU's medlemslande at realisere store og dyre transportinfrastrukturprojekter, som Europa har brug for for at skabe mobilitet og vækst. På rådsmødet støttede 14 lande, herunder Tyskland, Frankrig, Sverige og Holland den danske bekymring.

Kommissionen tilkendegav, at det ikke var hensigten at begrænse adgangen til at bygge infrastruktur i Europa. Vi arbejder fortsat på at påvirke Kommissionen til en mere pragmatisk tilgang til spørgsmålet med henblik på at sikre fremtidige transportinfrastruktur projekter, bl.a. gennem Kommissionens arbejde med at modernisere statsstøttereglerne. Jeg vil naturligvis holde jer orienteret om sagen.

7. Siden sidst

Transportministeren: Jeg vil kort orientere om, at Rådet den 5. december 2013 vedtog en generel indstilling om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer. Formålet med forslaget er, som tidligere orienteret om her i udvalget, at fjerne barrierer for køretøjer og skibe, der bruger andre brændstoffer end benzin og diesel. Kommissionen har som bekendt foreslået, at der skulle etableres fælles standarder for infrastrukturen i alle EU-lande. I forslaget er der også opstillet landespecifikke bindende mål for, hvor mange ladepunkter og tankningsmuligheder for alternative brændstoffer der skal være i 2020. Fra dansk side var vi tilfredse med at se, at der var opnået enighed blandt landene om fælles standarder, men vi havde gerne set et højere ambitionsniveau for mål for antallet af offentlig tilgængelige ladestander og tankanlæg for køretøjer i 2020.

Formanden takkede ministeren for forelæggelsen og ønskede ham et godt rådsmøde.

Punkt 9. Rådsmøde nr. 3297 (miljø - miljødelen) den 3. marts 2014

Formanden bød velkommen til den nye miljøminister. Hun spurgte ministeren, om hun kunne sige noget om forhandlingerne om invasive arter. Emnet var blevet behandlet under punkt 1 på udvalgets dagsorden.

Miljøministeren så frem til samarbejdet med udvalget. Hun bekræftede, at hun under siden sidst ville orientere udvalget om forhandlingerne om invasive arter – et emne, som regeringen var meget optaget af. Ministeren ville lægge ud med to miljøpunkter på rådsmødedagsordenen – et om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og et om gmo'er. Der var ingen forhandlingsoplæg. Ministeren henviste til samlenotatet om rådsmødet på miljødelen den 3. marts, som var sendt til udvalget den 20. februar.

4. Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2014

– *Orientering*

KOM (2013) 0800

Rådsmøde 3297 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2013) 0800 – bilag 1 (notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse)

EU-note (13) – E 6 (note fra den økonomiske konsulent vedr. det europæiske semester)

Miljøministeren: Sagen er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på udveksling af synspunkter. Det europæiske semester er rammen for det økonomiske og politiske samarbejde i EU. Formålet med semesteret er at styrke koordineringen af den økonomiske politik i EU. Det betyder i praksis, at man hvert forår tager en samlet drøftelse af landenes økonomiske politik.

Udgangspunktet for semesteret er Kommissionens årlige vækstundersøgelse, der blev offentliggjort tilbage i november sidste år. Frem mod Det Europæiske Råds forårstopmøde bliver vækstundersøgelsen behandlet i de forskellige rådsformationer. I Miljørådet skal vi drøfte sagen på rådsmødet på mandag. I Det Europæiske Råd vil stats- og regeringscheferne - på baggrund af vækstundersøgelsen og drøftelserne i de enkelte rådsformationer - vedtage nogle generelle økonomiske og politiske retningslinjer for medlemslandene.

Vækstundersøgelsen skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer i EU, og den opstiller en række prioriteter og generelle politikanbefalinger med henblik på at sikre vækst og job i EU. Sagen ligger overordnet hos økonomi- og indenrigsministeren. Folketingets Europaudvalg og Finansudvalget fik den 5. december forelagt regeringens notat om vækstundersøgelsen.

Det følger heraf, at regeringen generelt er enig i Kommissionens overordnede prioriteter og anbefalinger. De ligger fint i tråd med regeringens politik og reformdagsorden. Regeringen er også enig i de mere specifikke anbefalinger på miljø- og ressourceområdet, som kan bidrage til at skabe job og vækst i EU. Kommissionen peger bl.a. på, at der er et stort jobpotentiale i den grønne økonomi. Det er regeringen enig i. Grønne job udgør allerede en betydelig del af den danske økonomi, og med den stigende efterspørgsel efter grønne løsninger er der god grund til at forvente, at det vil fortsætte. Generelt lægger regeringen vægt på, at der er styr på økonomien, samtidig med at vi sikrer et rent miljø og en mangfoldig natur. Danmark har en grundlæggende interesse i at styrke efterspørgslen på grønne løsninger i EU. For regeringen er det derfor også helt naturligt og væsentligt, at der sker en integration af miljømæssige overvejelser i semesterprocessen. Og vi er tilfredse med, at Kommissionen fremhæver potentialerne ved grøn vækst som en integreret del af den økonomiske politik.

Regeringen lægger derfor også vægt på, at man i den konkrete opfølgning på vækstundersøgelsen prioriterer de grønne aspekter, hvor det er relevant. Herunder omstillingen af EU til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi.

Per Clausen mente, det ville være et stort fremskridt at nå dertil, hvor man vurderer økonomiske initiativer ud fra en målsætning om reduceret ressourceforbrug og nedsat forurening. Som det er nu, har den grønne omstilling kun sin berettigelse, hvis den kan medvirke til økonomisk vækst.

Miljøministeren sagde, at hun så det som et første positivt skridt på vejen til at få introduceret miljøaspekterne i den økonomiske politik. Hvis man på europæisk plan kan blive enige om at tage nogle initiativer inden for f.eks. grøn omstilling som et led i den økonomiske udvikling, ligger det i tråd med regeringens holdning. Den mener nemlig, at grønne job og grøn vækst er en vigtig del af arbejdet for at komme ud af krisen. Det vil være positivt for Danmark, hvis de andre EU-lande arbejder i samme retning, for det giver mulighed for at udnytte ekspertiserne på området og kan være medvirkende til at skabe flere danske grønne job.

5. Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/18/EF for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde dyrkning af gmo'er på eget territorium

– *Orientering*

KOM (2010) 0375

Rådsmøde 3297 – bilag 2 (samlenotat side 5)

KOM (2010) 0375 – bilag 6 (udtalelse af 22/10-10 fra Europaudvalget og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri)

KOM (2010) 0375 – bilag 7 (Kommissionens svar af 4/1-11 på Folketingets udtalelse)

KOM (2010) 0375 – bilag 5 (henvendelse af 5/10-10 fra Greenpeace)

KOM (2010) 0375 – bilag 10 (henvendelse af 1/3-12 fra DI Landbrug og Landbrug og Fødevarer)

KOM (2010) 0375 – bilag 11 (notat om status for videre håndtering af vedtagelse (V83) om genmodificerede afgrøder (GMO))

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 4

EU-note (10) – E 23 (notat af 13/12-10 om juridisk slagsmål om forslaget)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 555 (side 1336, senest behandlet i EUU 1/6-12)

EUU alm. del (10) – bilag 504 (side 1293 FO, forhandlingsoplæg forelagt 19/5-11)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering. Sagen er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på udveksling af synspunkter. Dagsordenspunktet er udløst af debatten den 11. februar i Rådet for Generelle Anliggender, hvor der skulle tages stilling til godkendelsen af en konkret gmo-majs – majs 1507. Der var ikke et kvalificeret flertal i Rådet – hverken for eller imod majs. Det betyder, at Kommissionen nu selv kan godkende denne majs. Det forventer vi, at de gør i den nærmeste fremtid.

Sagen har imidlertid givet anledning til en fornyet diskussion af gmo i EU. Og det græske formandskab har derfor benyttet lejligheden til at genoptage Kommissionens gamle forslag fra 2010, der også går under navnet Barrosoforslaget. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for nationalt at forbyde dyrkning af konkrete genmodificerede planter på landenes territorium, selv om planten er blevet godkendt af Kommissionen.

Et nationalt forbud skal altid være baseret på en konkret sag for sag-vurdering, og det skal være konkret begrundet. Forslaget vedrører alene forbud mod dyrkning af gmo-planter – og altså ikke markedsføring. Det er derfor fortsat muligt at markedsføre genmodificerede frø i hele EU – også i de lande, der har forbudt dyrkning af den pågældende afgrøde.

Forslaget er Kommissionens forsøg på at løse op for den fastlåste situation, der har hersket på gmo-området i snart mange år. Sidst vi forhandlede forslaget i Rådet, var under det danske EU-formandskab, hvor vi var meget tæt på at finde en løsning. Det lykkedes desværre ikke, da der var et blokerende mindretal bestående af bl.a. England, Tyskland og Frankrig.

Det blokerende mindretal har været opretholdt lige siden, og Barrosoforslaget har derfor ikke været forhandlet de sidste par år - lige indtil nu, hvor debatten om en særlig gmo-majs har gjort det aktuelt igen. Det er ikke mindst, fordi det tyder på, at England måske er på vej til at ændre holdning til spørgsmålet og dermed kan være med til at løse op for det blokerende mindretal. Det græske formandskab har derfor sat sagen på miljørådsmødet for at vurdere, om der er støtte til at genoptage forhandlingerne af Barrosoforslaget. Formandskabet har samtidig lagt en kompromistekst på bordet, der bygger på kompromisteksten fra det danske formandskab med nogle mindre justeringer.

Regeringens holdning til Barrosoforslaget er uændret. Vi støtter forslaget varmt. Det giver mulighed for nationale afgørelser om dyrkning af gmo-afgrøder. Og vi støtter selvfølgelig også, at formandskabet genoptager forhandlingerne af sagen. Set med danske øjne vil det faktisk være lidt af en sejr. Danmark gjorde en kæmpe indsats for sagen under EU-formandskabet. Og siden da har det været åbenlyst, at hvis bare et af de store lande flyttede sig, ville der kunne opnås enighed. Så jeg ser frem til debatten på rådsmødet, og jeg håber selvfølgelig, at vi kan nå i mål med det.

Per Clausen understregede, at Enhedslisten fortsat støttede regeringens arbejde for et nationalt forbud mod dyrkning af gmo'er. Han var dog meget kritisk over for Kommissionens godkendelsespraksis. I 2008 havde landene bedt Kommissionen komme med et udspil til en forbedring af processen. Man ventede stadig. Han syntes, det var dybt problematisk, at Kommissionen insisterede på at gennemføre godkendelsesprocedurer, når der var et flertal i Ministerrådet imod. Nok var der bestemte EU-regler for godkendelsesprocedurer, men Kommissionen havde faktisk tilkendegivet, at man i kontroversielle sager ikke ville træffe beslutninger i strid med et flertal i Ministerrådet.

Hvad angik det konkrete forslag, fandt Per Clausen det positivt, at regeringen ville gå ind i en åben debat, og han mente, at man bør være modtagelig for forslag til ændringer. Han anså det for problematisk, at der er lagt op til, at når en gmo godkendes, skal hvert land tage alle mulige foranstaltninger, hvis landet ønsker at forbyde det. Det kunne føre til et omfattende bureaukrati at forbyde gmo'er, der måske aldrig kommer til landet. Det måtte være muligt at finde en anden model.

Erling Bonnesen støttede regeringens linje. Hvis det bliver besluttet, at hvert enkelt land skal håndtere gmo'er, hvad var så ministerens generelle holdning til anvendelsen af gmo'er?

Lisbeth Bech Poulsen slog fast, at Socialistiske Folkeparti var meget utilfreds med håndteringen af gmo-sagen. Kommissionen og Barroso pressede forslaget igennem med et kvalificeret mindretal og på trods af det princip, som Per Clausen havde nævnt, om at lytte til den fremherskende holdning. De Grønne, Det Socialistiske Folkepartis gruppe i Europa-Parlamentet, var derudover utilfreds med formuleringerne af, hvad der skal til for at forbyde en gmo nationalt – så utilfreds, at partiet var i gang med at indsamle underskrifter til et mistillidsvotum til Barrosokommissionen. Hun tilføjede, at ministeren havde givet udtryk for, at hun tog emnet alvorligt, og at den danske holdning var klar. Det bakkede Socialistisk Folkeparti op om.

Miljøministeren svarede Per Clausen og Lisbeth Bech Poulsen, at Kommissionen havde trukket sagen så langt som muligt, men at der på baggrund af en EU-dom nu skulle træffes en beslutning. Dommen sagde, at den virksomhed, der har ansøgt om godkendelse af gmo'en, har krav på en afgørelse. Ministeren undrede sig over, at De Grønne ville stille et mistillidsvotum til Kommissionen, da den netop benytter lejligheden til at komme på banen med Barrososforslaget, ifølge hvilket landene skal have en afgørende indflydelse på, om man vil tillade gmo'er nationalt.

Om sin generelle holdning til gmo'er sagde ministeren til Erling Bonnesen, at hun ikke var lodret imod, men ønskede at anskue det sag for sag: Er den pågældende gmo tilstrækkeligt belyst? Er der skadevirkninger etc.? Hvis Barrososforslaget kom igennem, ønskede hun, at der træffes beslutning om tilladelse til eller forbud imod et givent gmo på et oplyst grundlag. Det handler om at have en pragmatisk holdning, for der kan være gmo'er, der er interessante i dansk sammenhæng. Gmo-majs 1507 var ikke relevant i dansk sammenhæng, fordi den er udviklet til at være modstandsdygtig over for en speciel larve, der ikke findes i vid udstrækning i Danmark.

Per Clausen var indforstået med, at det var blevet pålagt Kommissionen at træffe en afgørelse, men da ikke en bestemt afgørelse. Sidste gang diskussionen var oppe, var i forbindelse med godkendelsen af amflorakartoffelen i 2010, hvor Kommissionen - præcis som gør nu – godkendte den på trods af et flertal imod i Ministerrådet. Efterfølgende afgjorde EU-Domstolen, at godkendelsen var i strid med EU-retten, og den blev trukket tilbage. Så hvis Kommissionen havde et ønske om at følge flertalsindstillingen i Ministerrådet, kunne man nok have fundet en udvej. Per Clausen mente, at ministeren fortsat skulle støtte muligheden for at sikre, at det enkelte land kan tage stilling til gmo'er, men bad hende være opmærksom på, at der gentagne gange havde været rejst kraftig kritik af den måde, hvorpå EU gennemfører gmo-godkendelsesproceduren – også i EU's Ministerråd.

Miljøministeren anså det for oplagt, at Kommissionen havde været genstand for voldsom kritik af godkendelsesproceduren for amflorakartoffelen, men hun hæftede sig ved, at man nu igen havde fået lejlighed til at diskutere Barrososforslaget. Det var positivt, at det flugtede med Folketingets linje og det mandat, som regeringen havde i forhold til gmo. Man skulle glæde sig over, at der er bevægelse, i forhold til at det bliver muligt for Danmark selv at bestemme, hvorvidt gmo'er skal ind over de danske grænser.

Lisbeth Bech Poulsen satte spørgsmålstegn ved de argumenter, der skal være på plads, for at man kan få lov til at forbyde gmo'er nationalt. Kommissionens chefrådgiver havde sagt, at der kun var entydige, positive resultater for gmo. Hvis det var den holdning, der vejede tungest, kunne man så ikke bruge videnskabelige resultater, der viser, at gmo'er har sundhedsmæssige eller miljømæssige konsekvenser? Mente den danske regering, at folkesundhedsmæssige eller miljømæssige argumenter var gyldige i forhold til at forbyde gmo?

Miljøministeren uddybede, at argumenterne skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret, proportionale og ikkediskriminerende. Derudover må begrundelsen for et forbud ikke være i strid med den risikovurdering, der er fastlagt i fællesskabets regi, men så længe et land holder sig inden for de rammer, kan landet have nationale begrundelser for, hvorfor man ikke vil tillade f.eks. den pågældende majs. Eksempelvis kunne det være, at dyrkningen vil forstyrre beskyttelsen af den lokale biodiversitet. Der kan være forskellige miljøpolitiske hensyn. Ministeren ville gerne komme med en nærmere beskrivelse af mulige begrundelser. Det var klart, at hvis der var et flertal for Barrosforslaget, ville muligheden for at forbyde en gmo også være til stede. Det var ikke bare et skinforslag.

NOT **Lisbeth Bech Poulsen** ville gerne modtage en skrivelse om mulige argumenter. Ifald det hørte under ministerens ressort, ville hun også gerne modtage en juridisk vurdering af, om sådanne argumenter kunne blive retligt udfordret.

6. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Miljøministeren: Jeg vil her til sidst benytte lejligheden til at give en kort opdatering på forhandlingerne om forslaget om invasive arter. Regeringen fik et skriftligt forhandlingsoplæg den 30. januar, hvor vi lægger afgørende vægt på, at der findes en løsning, der sikrer dansk minkavl.

Siden da er det græske formandskab gået i gang med trilogforhandlingerne med Europa-Parlamentet. Vi har fra dansk side kørt hårdt på, og der ligger lige nu tekster på bordet, der går i den rigtige retning. Vi prøver bl.a. på at få skærpet de kriterier, der bestemmer, hvilke arter der bliver omfattet af reglerne. Og vi arbejder samtidig på at få lavet nogle undtagelsesmuligheder for kommerciel produktion med invasive arter. Tilsammen skulle det gerne sikre, at dansk minkavl ikke bliver berørt.

Forhandlingerne kører videre, så det er endnu for tidligt at sige, hvor vi lander, men som sagt oplever vi, at der er bevægelse i retning af, at den danske holdning kan blive tilgodeset.

Erling Bonnesen opfordrede ministeren til at præcisere – også over for de andre EU-lande – at det absolut ikke er acceptabelt, at dansk minkproduktion skal begrænses eller forbydes.

Miljøministeren understregede, at man fra dansk side har sagt så tydeligt som muligt, at man lægger afgørende vægt på spørgsmålet. Om Danmark stemmer ja eller nej til forslaget i sidste ende, afhænger af om det påvirker dansk minkproduktion.

Mødet sluttede kl.13.30